

Nemes Klára

Púder

dráma két felvonásban

HELYSZÍN

Dénes professzor polgári lakása, Budapest, napjainkban

SZEREPLŐK

FANNI harmincas éveiben jár

DÉNES hetvenes, sebészprofesszor

KATALIN Fanni édesanyja

ERA Fanni barátnője

BÁLINT sebész, negyvenes

GÁBOR Dénes amerikai barátja, hetvenes

CILIKE Gábor felesége, lehetetlen felismerni a korát

PINCÉR/CSABA HANGJA / SZOMSZÉD HANGJA / SZOMSZÉD FIÚ HANGJA

ELSŐ FELVONÁS

Függöny.

Sötét színpad, egy csattanás, sikoly, puffanás. Lassan kivilágosodik a színpad.

Fanni a padlón fekszik, Dénes mellett te áll, majd hozzáhajol.

DÉNES Kelj fel! Nem hallod? *(Fanni továbbra is mozdulatlan.)* Nem kell megjártszanod magad, úgyis tudom, hogy észnél vagy!

Fanni lassan magához tér és fel-tápáskodik. Kábultan lép egyet, megcsúszik a vértócsában. Alig tudja megtartani az egyensúlyát.

DÉNES Menj és hozd magad rendbe! Még az hiányozna, hogy Gáborék így lássanak! Indulj már, az ég szerelmére, úgy teszel, mintha süket lennél!

Csöngetnek.

DÉNES Ki ez? A szeretőd? Elfelejtetted megmondani neki, hogy ma nem érsz rá, mert vacsoravendégeink lesznek?

FANNI Biztos Era az.

DÉNES Mit keres itt a barátnőd? Gondolom, el akar csalni, hogy csavarogjatok!

FANNI Megbeszéltük, hogy ma itt alszik, mert kora reggel munkamegbeszélése lesz az egyetemen.

DÉNES Kivel beszélted meg?

FANNI Veled.

DÉNES Mikor?

FANNI Tegnapelőtt, de este is szóltam, hogy ne felejtsd el. *(Megtántorodik.)*

DÉNES Nem emlékszem semmi ilyen mire.

Ismételt csengetés, majd kopogás.

FANNI Kérlek, Dénes, nyisd ki az ajtót.

DÉNES Azt akarod, hogy így lásson meg? Tiszta folt a ruhád, az arcod-

ról nem is beszélve! Ez az örökös szórakozás meg italozás teljesen elveszi az eszedet! Nem csoda, hogy elesel!

FANNI *(megpróbál az ajtó felé menni, de képtelen, leül egy közeli székre)* Igazad van, Dénes, csak engeddd már be, kérek.

DÉNES Hát jó, ha nem szégyelled magad előtte! *(Ajtót nyit.)*

Era viharzik be csomó aktával a kezében.

ERA Na, végre! Már azt hittem, senki sincs itthon! Szervusz, Dénes! Fanni? *(Ekkor veszi észre Fannit.)* Fanni?

DÉNES Szépen lebukott előtted! A kis szeszkazán!

ERA *(lepakolja a dossziékat, és Fannihoz lép)* Fanni...

FANNI Kérek, bocsáss meg, hogy így fogadlak, de elcsúsztam és elestem.

DÉNES Így jár az, aki nem néz a lába elé. Hányszor figyelmeztettem már, mennyire káros az alkohol, de nem hallgat rám! Hát akkor tessék! Csak fájjon minden porcikája, és szégyenkezzen a vendégek előtt! A legszívesebben lemondanám az esti programot, de nem tehetem!

ERA Nem tudtam, hogy vendégeitek lesznek. Pont most jövök a nyakatokra én is.

FANNI A lehető legjobbkor érkeztl. A lehető legjobbkor.

DÉNES Valóban, legalább megismered a barátnőd igazi arcát.

ERA Hol talállok sebfertőtlenítőt?

DÉNES Az elsősegélydobozban, a fürdőszobában. Gondolom, odata-lálsz. Köszönöm, hogy segítesz rendbe hozni ezt a szégyentelent. A dolgozószobában leszek. *(Lassan elmegy.)*

Fanni csendesen sírni kezd.

ERA Fanni, ez nem mehet így tovább. Olyan sokszor figyelmeztettek már, hogy nem ismétlem önmagam. Tudod, hogy rám mindenben számíthatsz, csak mondd meg, mit tegyek. Hallod?

Fanni nem válaszol, sír tovább, majd hirtelen megtörli a szemét, és felszisszen.

ERA Nagyon csúnya az arcod, kórházba kellene menned, hogy rendszeren ellássonak.

FANNI Nem tehetem.

ERA Évek óta ezt hajtogatod. Most már lépned kellene, még mielőtt visszafordíthatatlan tragédia történik veled.

FANNI Nem tehetem.

ERA Borzasztó így látni téged. El sem képezed, hogy tehetetlenségemben mennyire szenvedek! A legszívesebben magammal vinnélek!

FANNI Pillanatnyilag az a legnagyobb segítség a részedről, ha besegítesz a fürdőszobába, hogy lemossam magam. Aztán jön egy-két szem fájdalomcsillapító, és holnap már jobbnak tűnik minden.

ERA Ezt most komolyan gondolod? Így akarsz fogadni a vacsoravendégeket? Hogy fogod ezt lebonyolítani? Össze is eshetsz. És ha a belső sérülésed van?

FANNI Máskor is helyálltam, most is sikerülni fog.

ERA *(elfordulva)* Ezt nem hiszem el. Ha ezt édesanyád tudná!

FANNI Era, nézz rám! A szemembe! Ígérd meg, hogy nem szólsz neki! Ma ájtjon segíteni, még csak nem is sejtetheti, hogy mi történt velem. Belehalna a fájdalomba.

ERA Azt hiszed, nem veszi észre a sérüléseidet?

FANNI A vastag vakolat majd mindent eltakar.

Rövid csönd.

FANNI Meg kell ígéred. Addig nem engedlek el.

DÉNES *(váratlanul belépve)* Mit kell megígérnie? Mi ez a titkolózás megint a hátam mögött? Néhány percre hagylak magatokra, és már összeesküdtek a hátam mögött!

ERA Fanni csak arra kért, senkinek se említsem meg, hogy ilyen állapotban láttam.

DÉNES Ezt el is hiszem!

ERA Véleményem szerint azonban, jó lenne Kati néniel beszélni. Ő biztosan segítene Fanninak talpra állni.

DÉNES Még csak az hiányozna! Rémes egy nőszemély! Szó sem lehet róla! *(Fannihoz fordulva.)* Vagy neked más a véleményed? Azt akarod, hogy anyád megtudja az igazságot?

FANNI Dénes, kérlek, ne kiabálj, nagyon fáj a fejem.

DÉNES Azt csinállok a lakásomban, amit akarok! Még hogy kiabálok! *(Matatni kezd a polcokon fekvő könyvek között.)* Hova tettem a szemüvegem, az előbb még a kezemben volt...

ERA *(miközben segít Fanninak felemelkednie a székből)* Nem vészett el, felcsúsztattad a homlokodra.

DÉNES Valóban. Hogy mennyire fedelékeny vagyok.

Fanni, Era támogatásával lassan a fürdőbe megy.

DÉNES *(előveszi a határidőnaplóját)* Na, akkor lássuk csak! Igen, itt van! Március nyolcadika, csütörtök fél hét, vacsoravendégek, Gábor, Cilike és Bálint. Hoppálá, Bálintról teljesen elfeledkeztem. *(Kiabálva a*

fürdőszoba felé.) Úgy készülj, hogy eggyel többen leszünk, hallod?

Hallani a fürdőkádba csobogó vizet, majd Era lép be, és Fanni szobája felé siet.

DÉNES Mi történt?

ERA Tiszta ruhát viszek Fanninak.

DÉNES Látod, ezt jól teszed. Még jó, hogy itt vagy segítségnek. Maradhatnál is. Felmondott a házvezetőnőnk, beállhatnál a helyére.

ERA *(megáll és visszafordul)* Fanni nagyon rosszul van, jó lenne, ha elnapolnád a vendégséget.

DÉNES Majd kijózanodik, és akkor jobban lesz.

ERA Dénes, ő nem a Vera.

DÉNES Fogalmam sincs, miről beszélsz. *(Zavartan törölgetni kezdi a szemüvegét.)* Nem Fanni ruháiért indultál? Alkalmit válassz, essen le az álluk, hogy még mindig a környék legszebb asszonya a feleségem!

ERA Orvoshoz kellene vinni.

DÉNES *(felnevet)* Én magam is orvos lennék, vagy nem? Sebészorvos. Ránézésre megállapítom, nincs más baja az alkoholproblémán kívül. Azért meg csak ő az egyedüli felelős. Nem gondolod?

ERA Akkor én most megyek Fanni szobájába.

DÉNES Helyes.

Era Fanni hálósobájába megy, Dénes leül egy fotelba és álomba szenderül. Era ruhákkal a kezében ismét átsiet a színpadon, vissza a fürdőszoba felé. Közben mobilhang jelzi, hogy SMS érkezett. Era megáll, előhúzza a nadrágjából a telefont, rápillant, majd visszasüllyeszti a zsebébe és továbbmegy. Rövid csönd, aztán kulcscsörögés, nyílik az ajtó, valaki belép. A háttározott lépések zajára Dénes felriad.

Mi az, mi történt?

KATALIN *(egy tortadobozt helyez a Dénes melletti kisasztalra)* Szer-
vusz! Csak én vagyok, Fannihoz
jöttem segíteni.

DÉNES Nehogy megint a lányod
pártjára állj nekem!

KATALIN Miről beszélsz? Nem ma
jön hozzátok a kanadai barátod a
feleségével? Arról volt szó, hogy
ittthon vacsoráztok. Segíteni jöt-
tem, a tortát már megsütöttem.
(Dénes nehézkesen feláll.) Vi-
gyázz, ott van a doboz melletted!

DÉNES Jól van már! Csendesebben!

KATALIN Hol van Fanni? Nincs vala-
mi sok időnk, előkészítette már a
húst?

DÉNES Honnan tudjam?

KATALIN Nem tudod, hol van Fanni?

DÉNES Nem tudom, hogy áll a kony-
hával! Fanni a fürdőszobában szé-
pítkezik.

*Fanni Erával lép be, elegánsan öltöz-
ve, erősen sminkelve.*

FANNI Anya! Későbbre vártalak! *(Ész-
reveszi a vértócsát Katalin közelé-
ben.)*

KATALIN Látom, már átöltöztél. Nem
korai? Konyhaszagú lesz a csodás
ruhád. Kár lenne érte. *(Elkerüli a
vértócsát, mire Fanni látszólag
megnyugszik.)* Csokoládétortát
készítettem, azt mindenki szereti,
legalábbis remélem.

FANNI Nem is tudom, hogy köszön-
jem meg.

KATALIN Most sehogy, majd akkor,
ha megkóstoltad. *(Erának.)* Jaj,
drágaságom, csak most vettelek
észre!

ERA Szervusz, Kati néni!

KATALIN Végre egy kis színfolt a
szürkeségben! De jó, hogy látlak!
Na, munkára fel, majd a kony-
hában jól kibeszéljük magunkat!

(Fanninak.) Remélem a húst már
bepácoltad!

FANNI Ne izgulj, se a ruhám, se a hús
miatt! Antoniótól rendeltem há-
rom tálat, pontosan hétre hozzák,
forrón tálalhatom a vendégeknek.

DÉNES Ugye nem jól hallottam? Azt
akarod mondani, valami vendéglői
vacakkal akarod etetni a barátai-
mat? Arról volt szó, hogy töltött
húst sütsz, azzal a feledhetetlen
hogyishívják szósszal!

FANNI Majd legközelebb. Hidd el,
nem fogsz szégyenkezni. Grille-
zett húсок, zöldségek, különleges
saláták, desszertnek anyu tortája,
italnak hűtött borok...

DÉNES Na, már megint az italoknál
tartunk!

*Era akarattal lesodor egy vázát, víz és
virágok szertesét.*

ERA Jaj de ügyetlen vagyok! Bocsá-
nat, azonnal feltakarítom a csere-
peket! *(Választ sem várva kirohan,
majd seprűvel, lapáttal, felmosó-
val tér vissza, és gyorsan eltünteti
a romokat a vértócsával egyetem-
ben, bár kissé erőlködik, ahogy a
megalvadt vért felmossa.)*

FANNI Arra gondoltam, ha már kis-
estélyiben vagyok, lehetek egyszer
úrinő én is a vendégek között. *(Dé-
nesnek.)* Nincs igazam, drágám?

*Katalin Erához lép, és a konyha felé
tereli.*

DÉNES Mi vagyunk a vendéglátók,
ha jól emlékszem.

FANNI Attól még nem muszáj házve-
zetőként asszisztálnom.

DÉNES Eddig is kiemelt szerepet töl-
töttél be a társaságban.

FANNI Így van. Ezt nem vitatom, bár
ennek is oka van. Szóval, úgy dön-
töttem, ma egy kicsit én is lazítok
veletek.

DÉNES Sértő, hogy anyádék előtt így beszélsz velem. Ebből is látszik, hogy csak a pénzem kell neked!

FANNI Nyugodj meg, kettesben vagyunk. Senki sem fog neked esni, hogy már megint mit műveltél velem.

DÉNES Mit műveltem veled?

FANNI Hagyjuk most, jó? Ilyen állapotban nincs kedvem se főzni, se veszekedni. Fáradt vagyok. *(Nehézkesen leheveredik a kanapéra.)*

DÉNES Pont most kell lefeküdnöd?

FANNI Képtelen vagyok tartani magam. Szükségem van egy kis időre.

DÉNES Képes vagy koktélsruhában aludni?

FANNI Gyűrhetetlen anyag, nemhiába került egyévi fizetésembe.

DÉNES A tiedbe?

FANNI Igen, az enyémbe.

DÉNES Nem is dolgozol! Én tartalak el, már több, mint tíz éve!

FANNI Pontosabban tizenegy éve nem engedsz a szakmám közelébe.

DÉNES Még hogy szakma? Miről beszélsz? Gyakorlatot se szereztél!

FANNI Így igaz. Ennek ellenére a cikkeimet szívesen fogadja a „Leláncolt lelkek” online folyóirat.

DÉNES *(gúnyosan felnevet)* Ez aztán a komoly munka! A pénzkereseti forrás! Online folyóirat ilyen címmel! Nevetséges! Meg tudnád mondani, miről írsz tulajdonképpen? Ha én nem lennék, akkor ki tudja, hol élnél az anyáddal! Hajléktalanszállón vagy az utcán? Hálátlan!

FANNI Nem elég, amit eddig tettél velem? Felfogod egyáltalán?

DÉNES Uramatyám! Csak most látom, hogy néz ki az orrod! Teljesen bedagadt!

FANNI El sem tudom képzelni, mitől.

DÉNES Attól, hogy elestél. Csoda, hogy csak az orrodát vágtad be!

FANNI Nézd meg közelebbről az arcomat.

DÉNES Mit nézlek rajta? Nem látok semmit!

FANNI A vakolat eltakarja a foltokat. Holnapra azonban teljesen felduzzad. Ki se léphetek a lakásból.

DÉNES Legalább lesz időm gondolkodni, megéri-e ennyit inni. Az alkohol tönkreteszi az életed, ráadásul az enyémet is megkeseríti. Na, kelj már föl! Ne feküdj annyit!

FANNI Bevettem néhány fájdalomcsillapítót, muszáj egy kicsit pihennem. Alig tudom nyitva tartani a szemem.

DÉNES Azt látom. Szóval már drogozod is magad.

FANNI Dénes, kérlek, hagyj egy órát aludni. Nem bírom tovább, pedig akarom, hidd el, akarom... *(Elalszik.)*

DÉNES Milyen szánalmas.

Katalin közeledik csészékkal megpakolt tálcát egyensúlyozva, mögötte Era egy kávéskannával. Era mobilja ismét SMS-t jelez, de úgy tesz, mintha nem hallaná.

KATALIN Úgy hallottam, lenyugodtak a kedélyek. *(Fannira pillant.)*

DÉNES Kiütötte magát. Magad is láthatod.

KATALIN *(miután leteszi a tálcát)* Ugyan már, Dénes, ne zsörtölödj annyit, gyere, inkább igyunk egy kis kávé!

Era átadja Katalinnak a kannát, és a szófához lépve Fanni fölé hajol.

ERA *(Katalinnak)* Alszik. *(Katalin megkönnyebbülten fellelegzik.)*

DÉNES Előbb ismerd el, mindvégig nekem volt igazam. Folyamato-

san háritottál, amikor szóltam, Fanninak alkoholfüggősége van. Most magad is láthatod. Remélem, a szemednek hiszel, ha már engem meghazudtoltál!

KATALIN Elismerem, hogy Fanninak segítségre van szüksége. Még hozzá a legsürgősebben.

DÉNES *(diadalmasan)* Mióta vártam erre a beismerésre, ha tudnád!

KATALIN Lehetne valamivel halkabban? Hadd aludjon egy kicsit. *(Kávét tölt a csészékbe.)* Kóstold csak meg, mennyei az aromája. Az egyik betegtől kaptam ajándékba. Igazi brazil csoda.

DÉNES *(belehörpint a forró italba)* Valóban finom.

KATALIN Meglátod, remekül fog alakulni az este. Erával mindenben a segítségedre leszünk, flottul működik majd minden.

DÉNES Legalább bennetek megbízhatok. *(Katalinnak)* Ma nem is vagy olyan rémes!

KATALIN Hát ennek igazán örülök, ekkora bókot rég kaptam tőled. *(Közben Era betakarja az alvó Fannit.)* Szerencsés lenne békét kötni és jó viszonyt ápolni, hiszen egy családhoz tartozunk.

DÉNES Részemről nincs akadálya, csak ne támadj a továbbiakban Fanni miatt.

KATALIN Ezt megígérhetem, de kérek, te is próbálj a feleségeddel egy kicsit elnézőbb lenni.

DÉNES Ennél jobban nem tudok. Beláthatnád, hiszen te is jártál a férjeddal hasonló cipőben.

KATALIN Endre tizenegy éve nincs közöttünk. Súlyosan megbűnhődött a hibáiért. Ne emlegessük fel többé. Nyugodjék békében. *(Erának.)* Szóval, holnap lesz a nagy megmérettetés. Remélem, sikerrel jársz, megérdemelnéd.

ERA Sajnos nem így működik az élet. Ha tudnád, hány éve próbálkozom a projektemmel, de nem kell senkinek sem. Nincs támogatóm, nincs hátszelem. Anélkül meg nem megy, hiába is szeretném.

KATALIN Bárcsak segíthetnék!

ERA Ne sajnálj, azt ki nem állhatom. Majdcsak rátalálok arra a kiskapura, ahol beengednek. Az az egy biztos, hogy nem adom fel. *(Szinte magának.)* Ha nem itt, akkor máshol.

DÉNES Szólhatok az érdekedben. Jól ismerem a dékánt, én műtöttem a térdét, mikor is? A nyolcvanas vagy a kilencvenes években? Mi az ott, egy bogár? *(Mutat Era csészéjének szélére.)*

ERA A rúzsfoltom.

DÉNES Persze, persze, már látom. Hol is hagytam abba? Megvan! Bálint is velünk vacsorázik. Nemrég jött vissza Londonból, egy konferenciáról. Remek fiatalember. Majd meglátjátok!

KATALIN Déneském, ismerjük Bálintot.

DÉNES Igen? Mindketten?

ERA Az esküvőtök óta.

DÉNES Jaj, elfelejtettem megkérdezni, hogy a feleségét magával hozza-e. Hol a telefonszáma, azonnal felhívom, még mielőtt katasztrófa történne! *(A dolgozószobájába siet.)*

KATALIN Hamarosan öt óra. *(Fannira néz.)* A legszívesebben üvöltene. Képtelen vagyok tovább nézni Fanni szenvedését. Ez a lány... ez a lány feláldozza az életét, és mindez miattam történik. Milyen anya vagyok én?

ERA Kati néni, most erősnek kell maradnunk, hogy kitaláljuk, miként menthetjük ki Fannit ebből a csapdából. Mert egyedül képtelen

lesz megbirkózni a feladattal. Csak rá kell nézni, mennyire elveszett.
KATALIN És ezt egy anyának végig kell néznie...

Csöngetnek. Fanni mozgolódni kezd, majd lassan felébred.

FANNI Kávét. *(Katalin azonnal tölt neki, melléje ül és gyengéden felülteti.)* Köszönöm, anyukám, rögtön jobban leszek. Csak az arcom ne zsibbadna úgy. Jött valaki?

KATALIN Era már az ajtónál van.

BÁLINT *(hangja)* Kézcsók mindenkinek!

Bálint jön egy hatalmas virágcsokorral és egy üveg borral. Látszik, hogy Erával már beszéltek a történekről, mert az ajándékokat egy ölelés kíséretében Katalinnak adja, majd átveszi helyét a kanapén, és óvatos mozdulatokkal vizsgálni kezdi Fanni fejét. Katalin vázáért indul, Era utána.

BÁLINT *(miután befejezte a vizsgáldást)* Kérlek, kövesd a szemeddel az ujjamat! Rendben! Most mennyit mutatok?

FANNI Hat.

BÁLINT Most?

FANNI Három.

BÁLINT Hányinger? Hányás?

FANNI Még nincs, és remélem nem is lesz.

BÁLINT Az még nem olyan biztos. Mindenesetre ágypihenésre lenne szükséged.

FANNI Az teljességgel lehetetlen.

BÁLINT Ismét ugyanott tartunk. Nem veszed komolyan a jeleket. Ezek a sérülések egyre veszélyesebbek. Változtatni kell az életeden. Egyet-értünk?

FANNI A gondolatmeneted első vagy második felével?

BÁLINT Hogy segítsünk annak, aki maga sem akarja? *(Feláll a szó-*

fáról.) A legnagyobb felelőtlenség részedről ilyen állapotban levezetni ezt az estét, még ha olyan kedves barátokról van is szó, mint Gábor és Cilike!

FANNI Nem miattuk csinálom. Nagyon jól tudod.

Dénes jön noteszát szorongatva a dolgozószoba felől.

DÉNES *(Bálintnak)* Hát ezért nem értelek el!

BÁLINT *(előveszi a mobilját és rápillant)* Bocsáss meg, rezgőre volt állítva, útközben nem éreztem a zsebemben!

DÉNES Nem számít, az a fontos, hogy itt vagy! *(Fanninak.)* Fanni, még mindig nem tértél magadhoz? Te kis álomszuszek! *(Bálintnak.)* Tölthetek neked egy italt?

BÁLINT Köszönöm, majd inkább egy kicsit később.

DÉNES Egyedül jöttél?

BÁLINT Miért, kivel jöttem volna?

DÉNES Azt gondoltam, a nejed is magaddal hozod.

FANNI *(lassan feláll, elsimítja a ruháját)* Elnézést. *(A szobája felé indul.)*

DÉNES *(miután Fanni kiment)* Barátom, adj tanácsot, mit tegyek vele? Teljesen az alkohol hatalmába került a lelkem, és a történet folyamatosan ismétli önmagát. Ahogy a nagy görög bölcs, Hérakleitosz mondja, kétszer nem léphetsz ugyanabba a folyóba, de Fanni esetében mintha ez kivételt képezne.

BÁLINT Mindkettőtöknek jót tenne egy kis pihenés. Mi lenne, ha Fanni elutazna egy időre, olyan helyre, ahol teljes lelki nyugalomban lazítana és feltöltődne? Tudnék ajánlani néhány wellness- vagy pihenőházat a Pilisben.

DÉNES És én?

BÁLINT Felvennél egy házvezetónőt ideiglenes időre.

DÉNES Még hogy egy idegen matasson a dolgaim között! Ki tudja, mi mindent tenne velem vagy az értekeimmal?

BÁLINT Ha jól emlékszem, Magda sokáig vezette a háztartásod.

DÉNES Látod? És nem működött, felmondott Fanni miatt. Tizenöt év után.

BÁLINT Ugyan már, Angliába ment a lányához, unokázni. Fanninak ehhez semmi köze.

DÉNES Már megbocsáss, jobban tudom, mint te!

BÁLINT A tanácsomat kérted, én elmondtam; hogy mit teszel veled, az már a te dolgod. Az azonban biztos, ennek az állapotnak véget kell vetni, mert nem lesz jó vége egyikőtök számára sem.

DÉNES Jól van, jól van, nem kell azonnal leharapni a fejemet!

BÁLINT És veled, minden rendben?

DÉNES A legnagyobb rendben, csak a szemem vacakol egy kicsit. Alig látom a betűket, annyira gyenge. Még szerencse, hogy Fanni szívesen felolvass nekem.

BÁLINT Fanni? Nem túlzás egy kicsit?

DÉNES Miért csodálkozol? Ez a dolga, nem? Elvégre jól megfizetem.

BÁLINT Az ég szerelmére, Fanni a feleséged, nem az alkalmazottad!

DÉNES Néhány óra művelődés neki sem árt, és ha már van olyan szerencsés, hogy eltartom, akkor tegyen meg mindent a kedvemért.

BÁLINT Mégiscsak jót tenne neki egy kis kikapcsolódás. Lásd be, ilyen állapotban nem várható el tőle, hogy egész nap a rendelkezésedre álljon. Képtelenség. Hadd segítsék!

DÉNES Miféle kikapcsolódást emlegetsz? Hát nem érted, hogy állandó felügyeletre van szüksége? El tudod képzelni, mit történne veled egy faházban, mindenféle kontroll nélkül? Ne beszélj badarságokat. Számára az a legjobb, ha itt marad a szárnyam alatt. Csak így tudom megvédeni az esztelenségeitől.

BÁLINT Fanninak magányra lenne szüksége, hogy kipihenje magát, rendszerezze a gondolatait, végiggondolja a terveit. Ha ugyan vannak neki...

DÉNES Akkor sem engedem el Fannit, és kész. Az én szavam dönt a tiédde szemben. Ja, persze Fanniéval szemben is.

Katalin jön a vázába elrendezett virágcsokorral.

KATALIN Olyan hangosak vagytok, hogy az ember azt hinné, veszekedtek.

DÉNES *(Katalinnak)* Visszaváltoztál? Úgy emlékszem, megegyeztünk valamiben. Fő a békesség. Az én házam, az én váram, és én döntöm el, mikor milyen hangerővel beszélek!

KATALIN Nyugalom, Dénes, részemről csak egy egyszerű megállapítás történt, nem számonkérés.

DÉNES Még szerencse! Drága anyósom!

KATALIN *(Bálintnak)* Csoda szép csokor, nem is tudom, hol érvényesülne a legjobban. Talán a nagy asztalon? Nem, itt hamarosan megterítünk, csak útban lenne. A kis asztalon, ott sem jó, ott fogtok kávézni a többiekkel. Megvan, ideiglenesen a zongora tetején lesz a helye.

DÉNES Na végre, kitaláltad!

Hangosan berregni kezd a vonalas telefon.

DÉNES *(Katalin elindulna, de Dénes visszatartja)* Tudhatnád, hogy ez az én feladatom.

KATALIN Nem vehetem fel a telefont?

DÉNES Nem. Szigorúan tilos, kizárólag vészhelyzet esetén használhatod. *(Elindul a dolgozószoba felé.)*

BÁLINT Rosszabb a helyzet, mint gondoltam.

KATALIN Még annál is rosszabb. Ha tudnád...

Fanni jelenik meg Erával, láthatóan helyreigazított sminkkel és ruhában.

FANNI Mit kellene tudnia? Hadd halljam én is!

BÁLINT Édesanyáddal a legújabb kezelési lehetőségekről beszélgettünk. Nagyon visszeres a lába. Olyan, mint te, ő sem veszi komolyan a jeleket. Pedig érdemes lenne. Nem esett messze az alma a fájától, igaz?

FANNI *(Katalinnak)* Nem használt az a kenőcs, amit Svájc-ból hozattam?

BÁLINT *(mielőtt még Katalin válaszolna)* Nem. És az a rengeteg túlóra sem tesz jót neki, de hiába beszélek, egyikőtök sem hallgat rám.

FANNI *(Katalinnak)* Arról volt szó, hogy nem vállalsz túlórárt.

KATALIN Szerintetek szórakozásból teszem? Azért, mert netán unatkozom otthon?

FANNI Három műszakban gürizel a kórházban! A te korodban már ez is megerőltető.

KATALIN Az én koromban? Nehogy idő előtt eltemess, kislányom. Az én generációm szívós és kitartó. Átdolgoztuk az egész életünket, és még mindig van bennünk erő. Hanem a nővérfizetés semmire sem elég, ezt te is nagyon jól tudod, úgyhogy a téma lezárva.

FANNI Nem is akarok most erről beszélni, de amint lesz rá lehetőségünk, átgondoljuk és megoldjuk ezt a problémát.

KATALIN Fanni! Elég már a sok segítségből! Gondolj inkább magadra! Arra, hogy hogyan tovább! Úgysem fogadom el, kaptam már eleget!

FANNI *(szinte önmagának)* Ez nem lehet igaz! Hiábavaló lenne minden?

KATALIN Fanni, belefáradt a szám, annyit mondtam, de úgy látszik, még mindig nem elég, hogy megértsd! Miattam ne maradj ebben a kétségbeejtő helyzetben! Inkább változtass, amíg megteheted, amíg van erőd. Kérlek!

FANNI De jól hártasz, amikor rólad van szó!

BÁLINT *(Katalinnak)* Részben igazat adok Fanninak, *(Fanninak)* részben.

KATALIN Ne aggódjatok feleslegesen miattam, még jól tartom magam, elhíhetitek. *(Fanninak.)* Az én problémám csekélység a tiédhez képest.

FANNI Jaj, anya, ne kezd megint! Belefájdul a fejem!

KATALIN Most még csak a fejed, hamarosan más is. Azt hiszed, nem vettem észre a zúródásokat az arcodon?

FANNI Nem tudom, miről beszélsz.

KATALIN *(Bálintnak)* Te is látod, igaz?

BÁLINT Hiába minden, ha nem kér a segítségünkből.

KATALIN Én ebbe beleőrülök!

FANNI Anyukám, te beszélsz? Úgy látszik, sok mindent elfelejtettél.

BÁLINT *(Katalinnak)* Mondtam én!

KATALIN Ennek véget kell vetni, Fanni, érted? És, hogy választ adjak a kérdésedre, pont azért, mert nem felejtettem el semmit.

Váratlanul felcsattan Dénes hangja a dolgozószoba felől.

DÉNES Milyen szószokról beszél itt nekem?! Magyarázza már el világosabban, mert nem értem!

FANNI Úristen, ez Antonióval üvölt! (A dolgozószobába rohan.)

ERA (szinte önmagának) Hogy fogok én holnap prezentációt tartani?

KATALIN (Erának) Szegénykém, ebben a zúrzavarban rólad teljesen elfeledkeztünk!

ERA Van gondotok éppen elég, ráadásul én is teljesen össze vagyok zavarodva.

BÁLINT Hol lesz jelenésed?

ERA Az egyetemen. Meghirdettek egy állást, arra jelentkeztem a projektemmel. Reggel kilencre van időpontom.

BÁLINT Ahol Fannival végeztetek? Ismerem a rektort, tavaly én műtöttem a térdét.

ERA Nem Dénes?

BÁLINT Dénes a balesete óta nem praktizál.

KATALIN Tudjuk, de azt állította, hogy még jóval korábban operálta.

BÁLINT Valljuk be őszintén, mindannyian tisztában vagyunk azzal, hogy mentálisan mennyire labilis. A probléma súlyosabb része azonban az agresszivitása.

KATALIN Fanni még előttem is titkolni akarja, milyen fizikai és lelki kínokat él át mellette. Azt hiszi, a púder mindent eltakar.

Hatalmas csattanás. Era a dolgozószoba irányába fordul, amikor Fanni jelenik meg Dénessel.

FANNI Csak a huzat csapta be az ablakot. Semmi pánik.

DÉNES Ekkora szégyent! Magyaros ízek helyett grillezett húсок, zöldségekkel! Hol marad a jó marha-

pörkölt nokedlival, tejfölös uborkasalátával? A kapros-túros rétes? A somlói galuska? (Bálintnak.) Te érted ezt? (Fanninak.) Remélem, soha többé nem hozol ilyen kellemtelen helyzetbe!

FANNI Én is csak remélhetem, hogy többé már nem kerülök ilyen helyzetbe!

DÉNES Ajánlom is, különben...

FANNI Különben? Mondd csak ki, ne tartsd magad vissza!

DÉNES Ne üvöltözz!

FANNI Én? Követem a hangerődet!

DÉNES Mintha nem is téged hallanálak, nem szoktál ilyen lenni velem. (Fanni csuklójára néz.) Hol van az arany karkötőd, amit a születésnapodra vettem?

FANNI Ahol mindig lenni szokott, a széfedben.

DÉNES Máris hozom, viselned kell! Gyere, Bálint, beszéljessünk egy kicsit, míg az asszonyok befejezik a terítést. (Bálintba karol, és a dolgozószobába indulnak.)

KATALIN (Fanninak) Mióta tartja elzárva az ékszereidet?

FANNI Néhány hónapja. Állandóan végigturkálta a hálómát, inkább odaadtam neki, hadd őrizgesse. Istenemre, úgy érzem, bedilizek! Ez a rohángálás a nappali és a dolgozószoba között! Egész nap ezt csinálja! Még a vonalas telefont is ott tartja, a saját kis birodalmában, hihetetlen! (Katalinra néz.) Nehogy elkezd, hogy én megmondtam!

KATALIN Próbálg megnyugodni.

FANNI Már van bennem egy csomó nyugtató, mégsem hat. Szétesik a fejem.

KATALIN Ez lenne a megoldás?

FANNI Gondoltam, hogy nem hagyod abba. Mindenki engem akar irányítani! Mintha a homlokomra lenne írva, manipulálható személy!

KATALIN Drága kislányom, én csak aggódom miattad!

FANNI Hát ne aggódj és ne sajnálj. Felnőtt nő vagyok, nekem kell megoldanom a problémáimat.

ERA Fanni, édesanyád csak segíteni akar.

FANNI Hát ne akarjon! Ő sem fogadja már el a segítségem!

KATALIN Rendben, megértettem. Fölösleges tovább feszíteni a húrt. Lássunk hozzá a terítéshez.

ERA *(Fanninak)* Mondd, mit kell tennem?

FANNI Anya a tényérokot, te az evőeszközöket, én a poharakat rendezem.

ERA Mielőtt még belefognánk, gyorsan felhívom a gyerkőcöt, hogy jó éjszakát kívánjak! *(Előveszi a mobilját, és kissé eltávolodik.)*

FANNI Sok puszit küldök!

ERA Átadom!

KATALIN Én addig elkezdem kihordani a tényérokot.

FANNI *(Katalinnak)* Mit is kezdenék nélküled!

KATALIN Az előbb még rendreutasítottál, most meg nekiállsz hízelegni?

FANNI Már ezt sem engeded?

KATALIN Haragszom rád.

FANNI Visszakanyarodtunk a kedvenc témádhoz? Hát, én is haragszom rád.

KATALIN Ha már így alakult, hogy négy szemközt maradtunk, legalább hadd beszéljem ki a féltelmeimet. Nem értem, mire ez a makacskodás velem szemben, amikor segíteni akarok.

FANNI Pont te nem szólhatsz meg.

KATALIN Ha most arra célzol, amire gondolok, akkor szégyelled magad! Na, mindegy, úgy látszik, nem szolgált tanulságul az én bonyolult életem.

FANNI Anya!

KATALIN Igen, jól mondod, az anyád vagyok. Éppen ezért, még ha csak tiszteletből is, de meghallgathatnál.

FANNI Mindig ugyanazt hallom, már kívülről tudom, mi fog következni.

KATALIN Remélem, még időben észbe kapsz, és te magad is anyává válsz. Abban a pillanatban megéretted, milyen szülőként végignézni a gyermeked boldogtalanságát!

FANNI Nekem már nem lesz gyermekem. A baleset óta Dénes nem akar.

KATALIN Térj észhez, amíg nem késő! Nem áldoztál eleget Dénesre az életedből?

FANNI Ugye nem azt akarod mondani, hogy váljak el?

KATALIN Elrepül az ifjúságod a fejed felett, mint egy madár.

FANNI Azt hiszed, nem vagyok mindezzel tisztában?

KATALIN Az Isten áldjon meg, akkor miért nem lépsz már?

FANNI Nem tehetem.

KATALIN Mi az, hogy nem teheted?

FANNI Figyelj, anya, ígérem, egy alkalmasabb időben átbeszélék veled mindent. De nem most, nem most.

KATALIN Jaj, Fanni, csak legyen alkalmas időpont!

Era közeledik.

ERA Lerendeztem az otthoniakat. Neki is állhatunk. Minden rendben?

KATALIN Nem tudok mit válaszolni.

FANNI Kezdjük el, mielőtt még kicsúszunk az időből!

Sürögnek-forognak, szótlannul teszik a dolgukat. Csöngetnek.

FANNI Ez nem lehet. Ilyen korán jönének? Fél hétre beszéltük meg!

KATALIN *(a karórájára néz)* Pontosan fél hét van.

DÉNES *(hangja)* Fanni! Csöngettek! Megérkeztek!

Dénes és Bálint a nappaliba jönnek, Fanni az ajtóhoz siet.

GÁBOR *(először csak a hangját hallani, aztán Cilikével az oldalán belép, korát meghazudtoló feszes testtartással, fiatalos ruganyossággal, felesége kora felismerhetetlen, csak vélni lehet, hogy jóval fiatalabb nála, egész lényükből sugárzik az elegancia)* Drága barátaim! Végre itthon!

DÉNES Isten hozott benneteket!

Összeölelkezések, kézfogások.

CILIKE Csak óvatosan, nemrég jöttem ki a klinikáról!

DÉNES Nem is tudtam róla, mi történt veled?

GÁBOR Néhány szépeszeti korrekció az arcán, és még néhány helyen.

CILIKE De Gábor! Hogy lehetsz ennyire tapintatlan!

GÁBOR *(kuncogva)* Ne aggódj, drágám, gyönyörű vagy, mint mindig! *(Fanninak.)* Te sem különben, hiába, a fiatalsággal nem lehet versenyezni! *(Átnyújt egy ajándékcsomagot.)* Egy kis szuvenir Kanadából!

DÉNES Remélem, a kedvenc bonbonomból is hoztatok!

GÁBOR El nem felejtettük volna, drága barátom!

FANNI Köszönjük, foglaljatok helyet, mindjárt hozok egy kis vendégvárót!

A kisasztalnál helyezkednek el, Fanni pálinkásüveggel, Era kis poharakkal tér vissza. Katalin ismét az étkezőasztalnál rendezkedik.

FANNI Snapsz? Sárgabarackból. Era sógora foglalkozik pálinkafőzés-

sel. Idén jó volt a termés, így abban a kiváltságos helyzetben lehetett részünk, hogy megajándékozott minket néhány palackkal. *(Dénes rosszálló hümmögését hallani.)*

GÁBOR *(Katalinnak)* Katikám, nélküled nem iszunk áldomást! *(Fanninak.)* Édesanyád volt az egyetlen, aki ellenállt a csábításomnak!

FANNI Tudok róla.

GÁBOR *(miután Katalin helyet foglal köztük)* Pedig nemegyszer próbálkoztam nála!

CILIKE Ezek az örökös kicsapongások! *(Katalin felé, mindenféle rosszindulat nélkül.)* Minden férfi egyforma, kedvesem!

FANNI Hát akkor, egészségetekre!

GÁBOR *(Fanninak)* Te nem iszol?

DÉNES Ezt most ki kell hagynia.

BÁLINT Fájdalomcsillapítót vett be.

GÁBOR *(Fanninak)* Csak nem vagy beteg?

FANNI Semmi bajom, kicsit fáj a fejem. Biztos az időjárástól, az erős szél mindig megzavar.

DÉNES Főlöszlegesen magyarázkodni! Nem iszik, és kész! *(Sokkal nyugodtabban.)* Mi azonban koccintathatunk.

GÁBOR Akkor, egészségünkre! *(Egy hajtásra lenyeli az első kupicát.)* Valóban kiváló, érezni a gyümölcs friss zamatát. *(Keze fejével lefedti az üres pohár tetejét, amikor Fanni ismét tölteni készül.)* Köszönöm, ennyi most elég lesz. Sajnos, már én sem vagyok húszéves.

BÁLINT Milyen volt az utatok?

GÁBOR Szerencsés és zökkenőmentes, minden a tervek szerint haladt. Elég régóta terveztük a visszatérést, de valami mindig közbejött. Most is csak néhány napig maradtunk, aztán megyünk tovább.

CILIKE Teszünk egy rövid európai körutat, majd visszarepülünk Otawába.

DÉNES Olyan sokat utaztatok szerte a világban, igazán szükséges ez?

GÁBOR Most jól fog tenni mindketőnknek.

DÉNES Azt hittem, tovább maradtok.

GÁBOR Mi is, de időközben változott a helyzet.

DÉNES Nagyon elszomorítottatok. Arra számítottam, hogy majd jó nagyokat sétálunk a Duna-parton, és beülünk a Gerbeaud-ba süteményt enni, úgy, mint a régi szép időkben.

FANNI *(Dénesnek)* Izgalmasnak hangzik, annál is inkább, mivel évek óta szinte ki sem mozdulsz a lakásból. *(Dénes úgy tesz, mintha nem hallaná.)*

DÉNES Meddig maradtok itthon?

GÁBOR Maximum a következő keddig.

DÉNES Szóval, még egy hetet sem fogtok Pesten tölteni.

GÁBOR Hamarosan megérkezik a harmadik unokánk, és ott akarunk lenni az érkezésénél.

DÉNES A gyerekekkel csak baj van.

FANNI Én már csak tudom.

KATALIN *(Fanninak)* Téged öröm volt nevelni.

FANNI Másra gondoltam, egészen másra.

Pillanatnyi jeges csend.

CILIKE *(Fanninak)* Minden rendben?

FANNI *(bólint)* Elnézést! *(Lassan feláll, majd a mosdóba megy.)*

DÉNES Ezek a fejfájások! Még gyógyszer hatására sem szűnnek meg!

GÁBOR Ha gondoljátok, átjövünk holnapután. Szabad lesz az esténk, és talán addigra Fanni is jobban érzi magát.

DÉNES Ugyan már, nincs nagy baj, csak mostanában kissé szeszé-

lyes. *(Gábor felé hajol.)* Az ő legnagyobb problémája folyékony, szédítő és zamatos.

GÁBOR Már megbocsáss, de ennek szerintem semmi értelme. Fanni mindig mértékkel ivott, még a nagyobb rendezvényeken is csak egy pohárka bort kortyolgatott.

DÉNES Mások előtt, barátom, mások előtt. Bezzeg zugiban csak úgy védte a vodkát.

CILIKE Tudod, Dénes, olykor én is a torkomig iszom magam.

GÁBOR Szerencsére csak olykor.

CILIKE Kizártnak tartom, hogy Fanni többet inna, mint én.

KATALIN Fanni egy erős, fiatal nő, nincs szüksége búfelejtőre.

ERA Én is ezen a véleményen vagyok. Még sohasem láttam illuminált állapotban, pedig több mint húsz éve tart a barátságunk.

DÉNES Tehát kételkedtek a szavahihetőségemben! *(Gábornak.)* Ne tagadd, te már nemegyszer tanúja voltál az alpári viselkedésének!

BÁLINT Dénes, összemoszod az emlékeidet.

GÁBOR Jól mondja Bálint, az emlékezetünk olykor megcsal bennünket. Főleg, ha a szeretett nőről van szó.

DÉNES Pontosan melyikre is gondolsz?

CILIKE Jobb lesz, ha most nem megyünk ebbe bele. *(Bálintnak.)* Ti mikorra terveztek babát?

BÁLINT Ez már egy régi történet, Cilike. Két éve elváltam.

CILIKE Bocsáss meg, nem tudtam. Nagyon sajnálom, úgy tűnt, Dórával összeilletek. Szép párt alkotatok.

BÁLINT A látszat sokszor csal, mint tudjuk.

CILIKE Egy harmadik miatt?

GÁBOR Ez a hajthatatlan női kíváncsiság! (*Cilikének.*) Ugye túléled, ha válasz nélkül maradsz?

BÁLINT Semmi probléma. Őszintén válaszolok, mondhatnánk így is. Még mielőtt rákérdeznél, kinek a részéről, az enyémről.

CILIKE Ezt nem hiszem el, te nem vagy az a megcsalós fajta.

BÁLINT Nem is voltam hozzá hűtlen. Viszonzatlan szerelembe estem.

CILIKE Egy ilyen jóképű férfi, mint te? Talán már foglalt volt a szíved hölgye?

GÁBOR (*Cilikének*) Most már tényleg tapintatlan vagy!

CILIKE Te csak hallgass, te kujon, örülj, hogy eddig még nem emeltem szót a hölgyudvartartásod ellen!

GÁBOR Tehetek én arról, hogy úgy vonzom őket, mint a mágnes?

Fanni jön újrasminkelve.

DÉNES (*Gábornak*) Na és tanítasz még?

GÁBOR Visszavonultam, már csak a komponálásnak szentelem az időmet, és persze (*Cilikére néz*) a számomra nélkülözhetetlen múzsámnak! Rengeteget pihenek, délután három körül oldalra bicsaklik a fejem, és úgy alszom, mint a mormota. Aztán felriadok, hirtelen azt sem tudom, hol vagyok, és csak akkor nyugszom meg, amikor Cilike mosolygó arcát pillantom meg, ahogy a gőzölgő kávéscsészével felém közeleg.

CILIKE Én ugyanúgy szundítok, mint Gábor, csakhogy előbb felébredek.

GÁBOR (*Dénesnek*) Te nem szenvedsz alvászavartól?

DÉNES Dehogynem! Szinte egész éjszaka a dolgozószobámban olvasok.

GÁBOR Ó, azok a régi szép idők, amikor még el sem tudtuk képzelni, mit jelent a fáradtság. Most meg már arra nem emlékszünk, milyen alvás nélkül végigdolgozni negyvennyolc órát. Hát igen, ha tetszik, ha nem, tudomásul kell vennünk, hogy az idő haladtával egyre jobban változik a bioritmusunk.

CILIKE Azért még rendszeresen lejársz a fitnessterembe, drágám, míg én szorgalmasan unokázok.

GÁBOR Hiú reményem táplálom egy kis önbizalommal, hogy úgymond fiatalosan férfias maradok.

CILIKE Talán nem is edzel, hanem csak a fiatal lányokon legelteted a szemedet!

GÁBOR Én legalább mozgással tartom kordában a testem.

CILIKE Most megsértődhetnék, de nem teszem, mert tudom, hogy én vagyok a Nó az életedben.

GÁBOR Így igaz, drágám, le nem cserélnélek egy fiatalabbra! Téged, számomra teremtettek!

DÉNES A ritka páros. (*Cilikének.*) Annyi mindent szeretnék kérdezni, hogy hirtelen azt se tudom, hol kezdjem. Talán ha sűrűbben jelentkeztetek volna! Olykor egy-egy információ nem ártana.

GÁBOR Nem értelek. Gyakran írtam neked, nem kaptad meg a leveleimet?

FANNI Dehogynem.

DÉNES (*Fanninak*) Felolvastad nekem ezeket az üzeneteket?

FANNI Amint megérkeztek.

DÉNES Hiába, szórakozott vagyok. Nem tudok mindent fejben tartani. (*Fanninak.*) Hol vannak a levelek?

FANNI Az íróasztalod fiókjában.

DÉNES Na menj, nézd meg, valóban ott vannak-e.

FANNI Most?

DÉNES Miért? Nehezedre esik?

FANNI A vendégeinkkel kellene foglalkozni, nem gondolod? Ígérem, holnap a kezembe adom valamennyit!

DÉNES Most, ha mondom!

GÁBOR *(Dénesnek)* Ráér ez, barátom. Inkább mesélj, hogy telnek a napjaid.

DÉNES Képzeld, nekiálltam könyvet írni. Megleپódtél, igaz?

GÁBOR Erre nem számítottam, bár hajdanán említettél egy cikksorozatot.

DÉNES Jól mondd! Most van időm rendszerezni az írásaimat, a feljegyzéseimet, és egy könyvbe tömöríteni az egészet. Teljesen felvillanyozott a tudat, hogy még képes vagyok ilyesmire. Rég lemondtam a szakmai karierről, de az elméleti tudás állandóan itt zakatol a fejemben. Nem hagy nyugodni.

GÁBOR Örülök, hogy aktívan éled az életed. Ezek nagyon jó hírek.

DÉNES Természetesen Fanni viszi gépbe, mert ehhez nem értek, aztán segít a szerkesztésben.

GÁBOR A nap huszonnégy óráját együtt töltöd a nejeddel? Nem sok egy kicsit?

DÉNES Még hogy huszonnégy óra! Amikor lemegy vásárolni, nyomban eltűnik az időérzéke, állandóan rá kell telefonálnom, hogy merre csavarog!

CILIKE *(Fanninak)* Tudod, mit, Fannikám, nekem tölts még egy kupicával!

KATALIN Nekem is!

CILIKE *(Katalinnak)* Legalább mi, nők tartsunk össze!

ERA Akkor én is kérek!

CILIKE Helyes! Rólad, kedvesem, még nem is beszéltünk.

ERA Nem hinném, hogy jelen pillanatban én lennék a fontos.

CILIKE Ebben a családban mindenki fontos.

ERA Én azonban nem vagyok családtag.

CILIKE Valóban? Ha jól tudom, hosszú évek óta, legjobb barátjaként, minden erőddel Fannit támogattod. A családtagokat nem minden esetben a vérkötélék határozza meg. Szólj bátran, ha rosszul gondolom.

FANNI *(miközben teletölti a poharakat)* Holnap tart prezentációt az egyetemem.

CILIKE Hajjaj, akkor csínján az alkohollal, tiszta fejjel és nyugodt gyomorral kell ébredned! Na, isten, isten!

DÉNES Ezek a nők!

GÁBOR Csodálatosak!

BÁLINT Szerintem is.

Csöngetnek, Fanni az ajtó felé fordul, de Katalin visszatartja.

KATALIN *(Fanninak)* Maradj csak, majd én megyek. *(A bejárathoz siet.)*

CILIKE *(Erának)* Mi lesz a témája a prezentációnak?

ERA A családon belüli erőszak.

CILIKE Sajnos jelen volt a múltban, és jelen lesz a jövőben is. Lehet ezen egyáltalán változtatni?

ERA A legtöbben félnek, és titkolják, mi minden történik velük a négy fal között. Azt gondolják, az ő hibájuk és szegényük, hogy ilyen helyzetbe kerültek, pedig csak elszenvető áldozatok. Mi pedig csak akkor tudunk segíteni, ha megnyílnak és együttműködnek velünk. De ez nagyon nehéz. Főleg, ha közelebről ismered a bántalmazottat. Akkor szinte hárit minden jóindulatú szándékot.

GÁBOR Eddig is működtek különböző segélyszervezetek, nem?

ERA Ó, igen, azonban ez nem elég. Keményebben kellene fellépnünk a bántalmazókkal szemben. Az erőszak az erőszak, akár családon belül, akár azon kívül történik. Ha tudnátok, milyen sok hallgatag áldozat él közöttünk, elcsodálkoznátok. Reggelig beszélhetnénk erről a fájdalmas témáról.

BÁLINT *(Erának)* Önfeláldozó és felelősségteljes hivatást választottál magadnak. Ráadásul nagyon elkötelezett és kitartó vagy, hiszen éveken át gyűjtötted az anyagot, saját tapasztalataid alapján. Csodálatra méltó, amit csinálsz.

ERA *(Bálintnak)* Épp, mint a te munkád. *(Fanninak.)* Emlékszel? Utolsó évesként arról álmodoztunk, hogy létrehozunk egy alapítványt bántalmazott anyák és gyermekek számára.

GÁBOR Nem azok szoktak védelmezővé válni, akik maguk is egy erőszakos élettérből törtek ki?

ERA A szomszédunkban az édesapa a tizenegy éves kislányát kínálta fel a szobafestőnek néhány órára fizetségül, amiért kimeszelte a lakását. Néha még ma is halálom a kétségbeesett sikoltozást. És tudjátok, mi volt még rémisztő az egészben? A szülők ott ültek a bejárati lépcsőn és csendesen söröztek.

CILIKE Hívtatok rendőrt?

ERA Senki sem mert beleavatkozni, mert az apa és a nagyobbik fia büntetett előéletű volt. Ha nem tetszett nekik valami, azonnal kést rántottak.

GÁBOR Hogy tudtatok ilyen helyen élni?

ERA Nem volt más választásunk, mint ahogy sokaknak most sincs.

CILIKE Ez borzasztó. Akkor végül is szerencsésnek mondhatod ma-

gad, hogy sikerült abból a környezetből elkerülnöd.

ERA Hálás is vagyok, Cilike. Főleg anyukámnak, aki folyamatosan arra ösztönzött, hogy tanuljak, mert csak akkor tudok szebb jövőt építeni magamnak.

CILIKE Láthatóan sikerült.

ERA Láthatóan.

DÉNES Most már ideje lenne valami másról beszélni.

CILIKE *(mintha nem hallaná)* Hogy vannak a szüleid?

ERA Apukám hat éve meghalt, anyukám velünk él Gyömrőn. A segítsége nélkül nem tudtam volna megírni a projektemet. Rengeteg időt töltött Dittivel.

CILIKE És mi a terved, ha nem sikerül a meghallgatásod?

ERA Anglia.

FANNI Miről beszélsz? Ezt most nem mondod komolyan? Nem térek magamhoz. Én ezt nem értem, nekem még csak nem is említetted!

ERA Fontolgatjuk, de ha kifelé akarunk lépni, akkor most van itt az ideje. Ditti öt éves, hamarosan iskolaéretté válik, nem várhatunk tovább.

FANNI De csak akkor, ha nem kapod meg az állást az egyetemen! Igaz?

ERA *(Fanninak)* Változások előtt állok, ha nem veszem komolyan a lehetőségeimet, akkor elveszítem a jövőnket. És biztos vagyok benne, hogy itthon hiába próbálkozom. Sajnos.

FANNI De csak akkor, ha nem kapod meg az állást az egyetemen, igaz? Olyan bambán nézel rám, hogy nyomban szétrobbanok! Ha ennyire leírod magad, akkor meg mi a csodának mész holnap a meghallgatásra?

ERA Megadom magamnak az utolsó esélyt, hogy később ne érezzek lelkiismeret-furdalást.

FANNI Az utolsó esélyt? Tényleg ezen fog múlni, hogy elmész-e? És mi a biztosítéka annak, hogy Angliában sikeresebb leszel? Hallottam én már jót is, rosszat is!

ERA *(Fanninak)* Ha valaki, akkor te igazán megérthetnéd a helyzetem.

FANNI De nem értem! Az előbb még elhivatottságról és segítségnyújtásról beszéltél, vagy csak fellengzős duma volt?

ERA Most nagyon ideges vagy, nem tudsz tisztán gondolkodni. Később belátod majd, hogy igazam van. Ha itt nem kell senkinek a projektem, akkor talán kell valahol máshol. Annyi helyen próbálkoztam már, hogy belefáradtam a visszautasításokba.

FANNI Nem győztél meg.

ERA Nem szeretném tovább feszegetni a témát, nem ezért jöttem ide, és Gáborék előtt sem illik erről vitatkozni.

DÉNES Mondtam, hogy segítek.

Bálint félre vonul, miközben zsebéből előhúzza a mobilját, háttal a többieknek beszélni kezd, csak Katalin hallja egy töredékét, miközben egy pincérrel az ebédlőasztalra pakolja a forró tálakat

KATALIN *(Fannihoz lépve)* Antonio küldött egy pincért is, ha szükségünk lenne rá.

FANNI Nekem Erára van szükségem!

Katalin borraivalót ad a pincérnek, aki udvariasan elköszön.

DÉNES *(Fanninak)* Ez az én napom a barátaimmal, nem a tiéd! Ne üvöltözz, érted?

GÁBOR Nyugodj meg, Dénes, csak váratlanul érte a bejelentés. Persze hogy ez a te napod, barátom.

ERA Az lesz a legjobb, ha én most elmegyek.

FANNI Ugyan hova mennél?

KATALIN Aludhatsz nálam, kedvesem.

FANNI Köszönöm, Anya! *(Erának.)* Természetesen itt maradsz. Még beszélünk.

KATALIN *(Fanninak)* Mint ahogy mi is.

BÁLINT *(visszatér a többiekhez)* Sajnos nem értem el a rektort. Kár, hogy nem ismertem előbb a helyzetet. *(Erának)* Bárcsak szóltál volna, hogy segítek!

FANNI Hát ez az! Még előttem is titkolóztál!

ERA *(Bálintnak)* Nem szoktam szívességet kérni. Hogy is tehettem volna? Milyen jogon?

BÁLINT A barátság jogán.

ERA Különben sem voltál itthon.

FANNI Ez a fene nagy büszkeség a te legnagyobb akadályod. Mindig csak adsz, és sohasem kérsz. Teljesen kikészültem, azt sem tudom, mit csináljak. *(Bálintnak.)* Ha le-tépik a bal karomat, vissza lehet varrni, ugye?

BÁLINT Fanni, mindenki saját maga dönt a sorsa felől. És ezt pont neked mondom? *(Erának.)* Hátha még segíthetünk a helyzeten!

ERA Bocsássatok meg, hogy elrontottam az estéteket! *(Lassan feláll az asztaltól.)*

DÉNES Ez a lány állandóan ugrándozik, mint egy szöcske.

CILIKE Nem mész te sehova ilyen állapotban, látható, mennyire felizgattad magad.

Era megtántorodik, Bálint támasztja meg, még mielőtt összeesne, Gábor is felugrik, hogy segítsen.

FANNI Era!

ERA Semmi baj, csak a stressz...

FANNI Drága Erám, ha történik veled valami, én abba beleőrülök...

ERA Tényleg jól vagyok.

BÁLINT Na, ülj le szépen! Holnap együtt megyünk be az egyetemre. Kérek, vacsora után küldd át az anyagod e-mailben, hogy tudjak mire hivatkozni. Még ma éjjel átolvasom.

ERA Köszönöm.

BÁLINT Semmit sem tudok ígérni, de minden tőlem telhetőt megteszek, hogy felvegyenek.

DÉNES Abbahagynátok végre? Ez az én napom!

CILIKE (*Dénesbe karol*) Megkérhetlek, hogy legyél a lovagom? Üljünk asztalhoz, kár lenne ezekért a finomságokért.

DÉNES Kinek van kedve ilyenkor enni? Ráadásul Fannitól nem ezt kértem. Ugye, Fanni?

FANNI Igen, drágám, de talán megbocsátható, hogy a mai napon másfajta ínycségeket tálalunk.

GÁBOR (*Erának*) Neked sem árt néhány falat.

DÉNES Micsoda nap!

Asztalhoz ülnek, Fanni leveszi a tálak fedelét, és a feléje nyújtott tányérokra halmozza a sok finom ételt.

FANNI Bálint, a konyhában találok a borosüvegeket, kérek, tölts a poharakba!

Bálint teljesíti Fanni kérését, mindenkinek tölt, Fanni és Era poharát kivéve, nekik ásványvizet hoz.

DÉNES Nekiláthatunk végre?

FANNI Természetesen. Jó étvágyat mindenkinek!

Evéshez látnak.

GÁBOR Emelem poharam szeretett barátainkra!

DÉNES (*Gábornak és Cilikének*) A vendégeinkre! (*Szinte egyszerre mindenki.*) Egészségetekre!

GÁBOR Egészségetekre! Na, álljunk neki az evésnek, mert hallani a gyomrom korgását! Hüm! Nagyon ízletesek a hústekercsek. Sok helyen megfordultam már, de néhány fűszert képtelen vagyok felismerni.

FANNI Antonio Argentínából származik, onnan hozatja a fűszereket. Azt mondja, titkos receptjeit a nagyanyjától örökölte, és ő is csak a gyerekeinek adhatja tovább.

CILIKE Valóban nagyon finom. Hol található a vendéglője? Talán lesz időnk egyszer beugrani.

FANNI Majd adok egy névjegykártyát.

DÉNES Csak azt ne mondjátok, hogy ezt vártátok, az utolérhetetlen hazai koszt helyett!

GÁBOR A szíveslátás nem azon múlik, hogy mit teszünk az asztalra. Én egy tál palacsintán is ellennék.

CILIKE Süthetem is minden hétvégén.

DÉNES Te sütöd, nem a házvezetőnőd?

CILIKE Miért? Rád nem Fanni főz?

DÉNES Az teljesen más. El kell foglalnia magát.

BÁLINT (*Cilikének*) Szóval, magyar konyhát vezetsz a háztartásban.

CILIKE Kint sem szününk meg magyarnak lenni. Az igazsághoz azért hozzátartozik, hogy csak olykor kerülök a konyha közelébe, Maria tökéletes vitamindús ételeket készít számunkra. Egy igazi gyöngyszem. (*Dénesnek.*) Nektek is egy ilyen házvezetőnőre lenne szükségetek.

BÁLINT Én mondtam!

DÉNES Főlősleges, Fanni szívesen tölti az idejét a konyhában.

CILIKE Valóban?

FANNI Már csak egy mosogatógép hiányzik, de Dénes szerint felesleges, csak áramot és még több vizet pocsékol.

CILIKE (*Dénesnek*) Ugyan már, Dénes, nem lehetsz ennyire fukar!

DÉNES Nem költszünk ilyen felesleges dolgokra.

CILIKE Ha már ennyi időt pazarol Fanni a konyhában, akkor legalább megkönnyíthetnéd a munkáját.

DÉNES Régen azt se tudtuk, mi az a mosogatógép, mégis tiszták voltak az edények. Víz, tisztítószert és két szorgos kéz. Ennyi bőven elég.

CILIKE Látszik, hogy mennyit értesz egy háztartás vezetéséhez.

DÉNES Ez nem is az én dolgom.

GÁBOR Szerencsére Cilikével mi teljes összhangban töltjük a napjainkat. Vannak közös programjaink, olykor szabadnapot adunk egymásnak, és mindig szem előtt tartjuk a másik fél igényeit is. Szerintünk ez a jó házasság titka.

DÉNES Létezik jó házasság? Én eddig csak az ellenkezőjét tapasztaltam.

GÁBOR Ilyen gyönyörű feleség mellett még gondolni se lenne szabad ilyesmire, nemhogy kimondani.

DÉNES A szép gyümölcs olykor belül romlott.

FANNI Na, ebből elég.

CILIKE (*Dénesnek*) A fiatalságnak ára van, mint ahogy a jólétnek is. Mi nők hajlamosak vagyunk szeretettel gondoskodni arról, aki kényelmet biztosít számunkra.

DÉNES Még ekkora marhaságot sem hallottam! Csodálkozom, hogy pont téled, Cilike!

CILIKE Ne ítélj mindenkit egyformán!

DÉNES (*Cilikének*) A szememben te mindig kivételt képeztél, ugye ez erősíti a szabályt? (*Gábornak.*) És az elmaradhatatlan hölgykoszorú?

GÁBOR Most már csak dekoráció. Cilike tölti be az összes helyet a szívemben.

DÉNES Boldog ember! Bezzeg ifjúkorunkban! Tudod, hogy én is irigyeltelek? Ahogy megjelentél, akár egy hódító, uraltad a teret. Az összes nő a lábad előtt hevert!

GÁBOR Ez már jó régen volt.

DÉNES Emlékszel, amikor Kelet-Németországból utaztunk hazafelé, és a kabátbélésünkbe rejtettük az ajándékokat?

GÁBOR Verának semmi sem volt elég, mindig veszekedett veled.

DÉNES Így igaz. Megkapott tőlem mindent, ennek ellenére mégis megszökött az egyik barátommal!

CILIKE Hagyjátok már a múltat! Elég volt!

GÁBOR De most, barátom, én mondom, hogy szerencsés vagy, mert Fanni személyében egy szeretetteljes, megbízható társra találtál.

DÉNES Valóban?

CILIKE Valóban.

DÉNES Az én szép, fiatal feleségem.

BÁLINT Tanúsíthatom.

DÉNES Mit?

BÁLINT Hogy Fanni gondoskodó, megbízható társ.

DÉNES (*legyint egyet*) Nem is ismered!

BÁLINT Mindössze vagy tizenegy éve. Mindenki ilyen társat kívánna magának!

DÉNES Az én legféltettebb kincsem. Csak még egy kicsit csiszolni kell. (*Fanninak.*) Nem megmondtam, hogy az alkarodat ne fedtesd az asztalra? Csak a kézfejed lehet fent!

FANNI Kér még valaki a hústekercsből? Nem? Gábor, ha nem veszed sértésnek, mivel neked nagyon ízlett, a maradékot becsomagolom, és majd ha mentek, magatokkal viszitek.

GÁBOR Köszönöm, angyal vagy.

Fanni feláll és pakolni kezd.

KATALIN Szívesen innék még egy kis bort! *(Bálint készségesen tölt a poharába.)*

CILIKE Én is!

DÉNES Ezek a nők!

GÁBOR Imádom őket!

BÁLINT Én csak egyet. *(Mindenkire néz, mire teletömi a száját a tányerjén maradt étellel.)*

Fanni abbahagyja a pakolást.

DÉNES Meg ne fulladj, barátom, egy szoknyáért se érdemes!

CILIKE *(miközben Bálint felé nyújtja üres poharát, jelezve, hogy még inni szeretne)* De jó szerelmesnek lenni!

DÉNES *(Bálintnak)* Gondolom, osztod Cilike véleményét. Jaj, te szegény, tényleg cigányútra tévedt az a fránya falat! *(Fanninak.)* Hol a karkötőd?

FANNI A széfedben.

DÉNES Valóban, elfelejtettem kivenni! Most már úgyis mindegy! *(Bálintnak.)* Helyrejöttél, barátom? Csak nem az osztályos nővéért vagy ennyire oda? Nem mondom, szép formás, csak ne lenne olyan nagy hanggal.

BÁLINT Szó sincs róla.

DÉNES Sokan nem kedvelik, tudod-e?

BÁLINT Nincs más közöttünk, csak munkakapcsolat.

DÉNES Nem zörög a haraszt, ha nem fújja a szél.

KATALIN Nem volt szándékom közbeszólni...

FANNI De?

KATALIN *(Bálintnak)* Úgy látszik, csak te nem vetted még észre, hogy mennyire odavan érted.

DÉNES Na, ugye, megmondtam!

BÁLINT Képtelenség. Ki terjeszt ilyen pletykákat?

FANNI *(Bálintnak)* Valóban ő lenne az?

CILIKE Ha emlékezetem nem csal, arról volt szó, hogy viszonzatlan szerelembe esett Bálint, nem ő az említett hölgy.

GÁBOR Így igaz.

BÁLINT Köszönöm, Cilike!

CILIKE Bár engem még mindig furdal a kíváncsiság, ki lehet az. *(Bálintnak.)* De tiszteletben tartom a titkolózásodat. A rejtély maradjon rejtély, legalább izgalomban tartod a társaságot.

BÁLINT Nincs szándékomban. Már bánom, hogy belementem ebbe az egészbe. Annyira kínos, ráadásul nevetséges.

CILIKE Mintha idegenek közt lennél! Ugyan már! Egy ilyen jóképű, egyedülálló férfi, rendezett anyagiakkal, remek partinak számít. Csak lennék pár évvel fiatalabb!

GÁBOR Annyira jóllaktam, hogy majd szétdurranok. Te pedig, kedves feleségem, kicsit sokat ittál.

CILIKE És még mennyit fogok!

GÁBOR *(inkább féltve, mint kötődően)* Nem szoktam beleszólni, de jobban tennéd, ha nem. Később megbánod, hogy összevissza fecsegtél.

DÉNES Cilikém drága, Gábor barátomnak igaza van. Az alkohol teljesen felszabadít ugyan, de megfelelő önkontroll nélkül olyan meggondolatlanságokat idézhet elő, amiket később már magad felé sem tolerálhatsz. *(Fanninak.)* Igazam van? Vagy igazam van.

Fanni nem válaszol, megfordul és a konyha felé indul.

KATALIN Hozhatom a desszertet? *(Választ se várva Fanni után megy.)*

ERA Én is segíték!

CILIKE *(Gábornak)* Látod, mit tettél?

GÁBOR Én?

CILIKE Ne mondd, hogy nem vetted észre.

GÁBOR Mit?

CILIKE *(a konyha irányába néz)* Nem kell tovább fokozni az alkohollal kapcsolatos aggályaidat.

GÁBOR Nem hinném, hogy bármi rosszat vagy sértőt mondtam volna. Különben is, rólad volt szó, nem másról.

DÉNES *(Cilikének)* Engesztelésül, majd holnap kapsz ajándékba egy értékes bundát vagy táskát.

CILIKE *(Dénesnek)* Arról már leszokt.

DÉNES Akkor egy ékszert.

CILIKE Arra most nem telik.

DÉNES Ugyan már, ne beszélj csacsiságokat!

CILIKE Na és Fanni?

DÉNES Mi van vele?

CILIKE Te Dénes, egyre jobban érzem, hogy teljesen megváltoztál.

DÉNES Na persze! Hetven év fölött még jó, hogy változik az ember!

CILIKE Régebben nem voltál ilyen rossz véleményyel a nőkről.

Mobilcsörgés, Bálint felveszi, közben feláll az asztaltól, odébb megy, majd halkán beszélni kezd.

DÉNES Mondtam én, hogy nő van a dologban.

BÁLINT *(miközben kinyomja a mobilt, induláshoz készül)* KérjeteK elnézést a többiektől a nevemben, most sürgősen el kell mennem.

GÁBOR De visszajössz?

BÁLINT Nem tudom, meddig fog tartani a megbeszélés.

GÁBOR Megbeszélés? Ilyenkor?

BÁLINT Tényleg sietnem kell, de amint végzek, azonnal jelentkezem! Még egyszer elnézést! *(Elviharzik.)*

CILIKE Azt hiszem, innom kell még egy kicsit.

DÉNES Mégiscsak nekem volt igazam!

FANNI *(belép a süteményes tálcával, Katalin segítségével)* Miben?

DÉNES A kanca hívására Bálint meglépett.

Fanni alig láthatóan megbillen, még szerencse, hogy ketten egyensúlyozzák a süteményes tálcát.

DÉNES Kár, hogy nem fogadtunk rá. Érdemes lett volna. Most már mindegy, az elmulasztott pillanatot nem hozhatja vissza senki sem.

FANNI Csak így, köszönés nélkül?

DÉNES Miért csodálkozol? Nem te szoktad szajkózni, vagy a szerelem megbolondítja az embert?

ERA Megjöttem a kávéval! Hova tegyem? A kisasztalra vagy ide?

DÉNES *(Erának)* Na, te is várhatod reggel a megmentődet!

ERA Nem értem, miről van szó?

FANNI Bálint elment.

ERA Egy szó nélkül?

FANNI Láthatod! Már búcsúzásra sem méltatott minket.

KATALIN Ugyan, Fanni, nem kell azonnal megsértődni! Biztos valami sürgős esethez hívták. Tudod, mennyire kötelességtudó.

CILIKE Mondta, hogy kérjünk elnézést a nevében.

FANNI Azért egy „elmentem” nem került volna annyi idejébe!

GÁBOR Amíg ezen elmélkedtek, én szívesen ennék a tortából!

CILIKE Valamilyen megbeszélésre hívták.

DÉNES Meghiszem azt! Bizonyára doktorné akar lenni a nővérke! *(Katalinnak.)* Jut eszembe, nem neki van egy beteg kisfia? Down-szindrómás, ha jól emlékszem.

KATALIN Nagyon édes gyermek, és ha hallanátok, milyen gyönyörűen énekel!

DÉNES Mekkora szívfájdalom lehet, hogy nem egészséges!

GÁBOR Barátom, örülj, hogy nem vagy az ő helyzetében. Bármelyikünkkel előfordulhat ilyen tragédia.

DÉNES Egy hibás kromoszóma, és oda a család élete. Az a rengeteg gondoskodás, a kétségbeesett reménykedés, a szünni nem akaró fájdalom. Fel nem foghatom, ha már a tudomány segítségével lehetőségük van kiszűrni ezt a gyógyíthatatlan betegséget, akkor miért nem válnak meg a magzattól még idejében? Ezért hagyta magára Enikőt is a férje. Azt mondta, az ő ellenkezése ellenére tartotta meg a babát.

GÁBOR Ki az az Enikő?

DÉNES Hát az osztályos nővér! Miilyen szomorú, az ápolás a hivatása, és az ő gyermeke is speciális gondozásra szorul. Fel nem foghatom, miért vállalta be!

CILIKE Hogyan is foghatnád, hiszen férfiból vagy. Nem te érzed a testben a magzat szívének minden dobbanását! Akár egészséges, akár nem, ugyanazt a bánásmódot érdemli meg, mint bárki más!

DÉNES De ami már eleve hibás, és nem javítható, attól meg kell szabadulni. Nincs igazam?

CILIKE Egy emberi lény nem hulladék!

DÉNES Látod, Fanni, jobb is, hogy nincs gyerekünk! Még egy kolonc hiányozna a nyakamba!

CILIKE Dénes, ha nem hagyod abba, bizony isten felállok és elmegyek!

DÉNES Miért akar innen mindenki elmenni?

CILIKE Mert kiállhatatlan vagy! Nem is értem, Fanni hogy bírja ki melletted! Ahogy az arcát nézem, ő is átesett egypár plasztikai műtéten! Bár teljesen más úton, mint én.

DÉNES Jól van na, nem kell ezért ennyire mérgesnek lenni! Nem vagyok ellenség, csak elmondtam a véleményem. Azt meg szabad, vagy nem?

GÁBOR Jobb lesz, ha másról beszélgetünk.

DÉNES A ti Margótok szerencsés csillagzat alatt született. Hát igen, ilyen szülői háttérrel csak felfelé léphet az ember. Még mindig belsőépítészettel foglalkozik?

GÁBOR Most, hogy útban a harmadik gyerek, úgy döntöttek, Margó a kicsikkel marad. Andor fizetéséből futja mindenre. Vidékre akartak költözni, de szerencsére meggondolták magukat, ott maradnak a közelünkben. A fiúknak is jobb, és szükség esetén, ránk bármikor számíthatnak. *(Cilikének.)* Ne igyál annyit!

DÉNES Én is mindig ezt mondom Fanninak, de úgy tesz, mintha süket lenne. *(Fanninak.)* Jól mondom, kedvesem?

GÁBOR Kaphatok végre egy szelet tortát?

CILIKE Jaj, te beles, tedd magad elé az egészet, és edd meg! De nekem ne jajongj éjjel, hogy bélmérgezést kaptál!

GÁBOR Mondtam, hogy mérsékelj a borozgatást!

CILIKE Te meg a zabálást!

GÁBOR Most akkor is magamba tömöm az egészet!

CILIKE Én meg bevedelem, ami még az üvegben maradt! Na, add csak ide, Era! Nem hallod?

Gábor maga elé húzza a tortát, és rezzenetlen arccal enni kezd. Cilike a borospalack felé hajol, de nem éri el, Gábor egy váratlan mozdulattal odébb tolja az üveget. A többiek dermedten figyelik őket.

CILIKE *(Gábonak)* Hát, ha téged ez boldoggá tesz! Csak zabálj, kedvesem, nekem ebből az egészből elég volt, megyek!

GÁBOR *(abbahagyja az evést)* Maradsz a fenekeden, Cilike! *(Cilike feláll, de Gábor visszahúzza.)* Most az egyszer én mondom meg, hogy mit csinálj. Megértetted? *(Cilike sírni kezd. Gábor át akarja ölelni, Cilike azonban hárítja a közeledését.)*

CILIKE Hagyj békén!

GÁBOR Nem gondolod, hogy ezt a jelenetet egymás között kellene lejátszanunk?

CILIKE Végigjátszottuk már éppen elégszer.

GÁBOR Akkor sem illik ezt, kérlek!

CILIKE Nem bírom már ezt a fájdalmat! Elegem van, hogy viselkedjek, amikor belül szétfeszít a düh, és a legszívesebben üvölnének!

GÁBOR Ha attól megkönnyebbülsz, akkor üvölsz!

CILIKE Miért lettünk átkozottak, Gábor? Miért? Ezerszer is felteszem magamban ezt a kérdést, de a válasz mindig elmarad. Reménytelenül tapogatózok a sötétben, és nincs, aki a magasba rántson, még mielőtt a mélységbe zuhannék.

GÁBOR Hát én senki lennék?

CILIKE Hogy segíthetnél, amikor sorstársam vagy ebben a csapásban?

GÁBOR A szeretetem fent tart mindkettőnket, csak ne engedd el a kezem.

CILIKE *(sírása csitul)* Te se az enyémet.

GÁBOR Gyere, hadd öleljelek át. Meglátod, jóra fordul minden.

CILIKE Ne ígérd a lehetetlent... Fáradt vagyok, nagyon fáradt...

FANNI *(Gábornak)* Vidd a vendégszobába, már délután előkészíttem.

GÁBOR *(Fanninak)* Köszönöm. *(Gyengéden a vendégszobába támogatja a feleségét.)*

DÉNES Hát ez meg mi volt?

KATALIN Trauma érte mindkettőjüket.

DÉNES Teljességgel kizárt, Gábor burokban született. Ő az, akit sohasem hagy cserben a szerencséje.

KATALIN Úgy tűnik, mégis.

FANNI *(Erának)* Ne haragudj, neked készítettem elő a vendégszobát!

DÉNES Mindenki őrizze meg a nyugalmát, és ne legyen több kiabálás. *(Erának.)* Átengedem a helyem, majd elalszom a dolgozószobában. *(Mielőtt Era megszólalna.)* Nincs apelláta. Nem az első eset, és nem is az utolsó, hogy a kanapén töltöm az éjszakát. Nem okoz gondot. Sőt, örülök, hogy olykor magam vagyok.

Gábor közeledik, megtörten, mozdulatait már nem fegyelmezi, mintha hirtelen megöregedett volna

KATALIN Segíthetünk valamiben?

GÁBOR Köszönöm, semmi szükség rá. Szerencsére elaludt.

DÉNES Bocsáss meg, barátom, ha tudtam volna, hogy ez a gyerektéma ilyen érzékenyen érinti Cilikét, meg sem szólalok.

FANNI *(Gábornak)* Te se nézel ki valami jól. Kérsz egy kis vizet?

GÁBOR Nem, köszönöm.

KATALIN *(Gábornak)* Ne mondd, hogy jól vagy, láthatóan reszketsz.

GÁBOR Nagyon nehéz időszakot élünk át, és a neheze még hátravan. Az utazásunk is csak menekülés otthonról, hogy higgadtan át tudjuk gondolni, miben segíthetünk a gyerekeknek.

DÉNES Csak nem Margóval történt valami?

GÁBOR Nos, ahogy te mondanád, egy hibás kromoszóma neki is

gyökeresen megváltoztatja az életét.

KATALIN Édes Istenem, a baba?

GÁBOR Nemrég árulták el, hogy milyen rendellenességgel fog megszületni. A kis Alex is Down-szindrómás.

DÉNES Én bolond! Cilike reagálásából gondolhattam volna, hogy valami ilyesmiről lehet szó! Ezt sohasem bocsátja meg nekem!

GÁBOR Ha hiszed, ha nem, Cilike először azon a véleményen volt, mint te. Azt mondta, az lenne a legjobb, ha a gyerekek azonnali beavatkozást kérnének, aztán nyomban el is szégyellte magát. Nem lehet ilyet mondani egy kismamának.

DÉNES Rettenetesen érzem magam! Hogy fogom én ezt a baklövést helyrehozni?

GÁBOR Alszik egy kicsit, a borgőz is elillan a fejéből, és sokkal megértőbb lesz, mint gondolnád. Ugye felesleges kérnem, hogy mindez maradjon köztünk?

DÉNES Ez csak természetes!

GÁBOR Sajnos még az ismerősök is rosszindulatúak. A szemünkbe sajnálkoznak, de amint hátrat fordítunk, kibeszélnek. Cilike az utóbbi időben rengeteg csalódáson ment keresztül. A legszűkebb baráti körünk volt e tekintetben a legmeglepőbb. Ha tudnátok, miket pletykáltak a családunkról, amikor éppen nem voltunk jelen!

KATALIN Hogy jöttetek rá?

GÁBOR Hidd el, Katikám, mindig akad egy a sok közül, aki feladja a többieket. Hiába, ilyen az emberi természet.

ERA Azért akadnak kivételek.

FANNI Ha valaki bizalmatlan, akkor az én vagyok. Ennek ellenére, szerencsésnek mondhatom magam,

mert olyan barátok támogatnak, akikben maximálisan megbízhatok. Habár ma egy kicsit elbizonytalanodtam.

ERA Ha most rám utalsz, akkor tévúton jársz.

KATALIN *(Gábornak)* Biztos lehetsz benne, mindaz, amit elmondtál, az ebben a lakásban marad, nem viszi ki senki sem.

DÉNES Hát ezért az európai körutazás.

GÁBOR Azokat a helyeket vesszük sorra, ahol a legboldogabb pillanatainkat éltük át, még az ismerkedésünk elején. Ránk fér egy kis nosztalgia. Hiszem, hogy megerősíti az egymás iránt érzett elkötelezettségünket, a szeretetünket. Csak így tudunk majd megküzdeni a ránk váró akadályokkal.

DÉNES Nem is tudom, mit csináljak! Megbántottam az egyik legkedvesebb barátomat, még hozzá annyira mélyen, hogy talán már soha többé nem nézhetek lelkiismeret-furdalás nélkül a szemébe! Ó, én szerencsétlen!

FANNI Dénes, kérlek, nyugodj meg, az hiányzik, hogy rosszul legyél. Bevetted vacsora előtt a gyógyszeridet?

DÉNES *(Fanninak)* Lehet, hogy elveszítettem az egyik legfontosabb szereplőjét az életemnek, és te most a tablettákkal foglalkozol?!

KATALIN Mindjárt megnézem az adagolót. *(Fanninak.)* Hol tartjátok?

DÉNES *(Katalinnak)* Megtiltom, hogy a dolgozószobámba menj!

GÁBOR Jól van, barátom, csak nyugodj meg. Én bemehetek?

DÉNES Fanni, csak Fanni nézheti meg, senki más.

Fanni a dolgozószobába siet, majd hamarosan visszatér.

FANNI (*Dénesnek*) Úgy tűnik, beszédted.

ERA Úgy tűnik?

FANNI Van, hogy kiköpi, mielőtt lenyelné őket.

DÉNES Bevettem valamennyit. Nem kell több. Nincs semmi bajom, jól vagyok. (*Gáborra néz.*) Cilike, ugye, megbocsát? Nem akartam megbántani, vajon elhiszi nekem?

GÁBOR Ismered Cilikét, olyan szíve van, hogy még a legnagyobb elenségének sem fordít hátat, nem-hogy neked. Ezért is szeretem.

DÉNES Nem értem, hogy fajulhattak el idáig a dolgok? Egyáltalán, hogy került szóba ez a gyerektéma?

GÁBOR Az osztályos nővér feltételezett plátói szerelme indította el a lavinát. De most már kár ezen töprengeni, ami történt, megtörtént. Nagyon sajnálom, hogy elrontottuk a közös együttlétet.

DÉNES Ti?

GÁBOR Hibáztunk, hogy mostanra szerveztük a pesti látogatásunkat. Ki kellett volna hagynunk, és később jönnünk, amikor már gyógyulni kezdenek a sebek.

FANNI (*szinte önmagának*) Nem arra való a barátság, hogy őszintén elmondjuk, mi bánt minket? A visszafojtott düh előbb-utóbb úgyis utat tör magának, és akkor képtelenek leszünk kontrollálni a helyzetet. A fájdalom erős méregként átítatja a testünket, befészkei magát a gondolatainkba, és csak rágódunk, innen hova tovább? Képtelenné válunk tisztán látni, helyesen cselekedni, hibát hibára halmozunk, és tehetetlenségünkben haldokló hattúként vergődünk a végtelenségben. A baráti támogatás egy mentőöv a túlélés felé. Erdemes benne megkapaszkodni. De mi történik akkor, ha

ez az öv utolérhetetlenül elúszik mellettünk?

DÉNES (*Fanninak*) Milyen haldokló hattúróról beszélsz?

Rövid csend után Fanni feláll.

FANNI Megyek, megágyazok Dénesnek a dolgozószobában.

ERA Jövök, segítetek.

FANNI Maradj, gyorsabban készülök el, ha egyedül megyek. (*Elmegy.*)

DÉNES Feje tetejére állt ez a nap, számomra szinte minden érthetetlen. (*Katalinnak.*) Te meg miért sírsz?

KATALIN Nem sírok.

DÉNES Látom a szemedet.

KATALIN Mégsem látsz gyengén?

DÉNES Amit kell, azt meglátom.

KATALIN Akkor nézd meg Fannit alaposan.

DÉNES Mit néztek rajta?

KATALIN Igazad van. Kár erre szót fecsérelni.

GÁBOR (*Katalinnak*) Mégiscsak jól mondtam, rosszkor jöttünk. Ráadásul a problémáinkat is a nyakatokba zúdítottuk.

KATALIN Mindenkinek a saját terhe a legnehezebb. Ettől függetlenül, Fanni helyesen mondta, egy igaz barát érzelmi támogatással segítséget nyújt, hogy továbbléphess! Természetesen rajtad múlik, hogy elfogadod-e.

Gábor halkán sírni kezd.

DÉNES Ezt nem hiszem el! Most már te is?

KATALIN (*Gábornak*) Meglátod, rendbe jön minden. Most még muszáj feldolgoznotok, mi minden vár rátok, de hamarosan együtt fogtok örülni a kis jövevénynek. Minden baba egyedien gyönyörű és édes. Hidd el, büszke nagyszülők lesztek!

Fanni közeledik.

FANNI Mi történt?

GÁBOR *(Fanninak)* Mégiscsak kérnék egy kis pálinkát.

Fanni a kisasztalhoz lép, tölt egy stampedlit.

FANNI Még valaki? Anya?

KATALIN Tölts, de csak egy nyelet nyit, hogy ne igyon magában!

Fanni két kupicával tér vissza.

KATALIN *(Gábornak)* A holnapra!

GÁBOR És a mára!

Csöngetnek.

DÉNES Ez meg ki lehet?

Fanni ajtót nyit, Bálint viharzik be.

BÁLINT Telefonálni akartam, hogy még fönt vagytok-e, hát nem lemerült a mobilom? Az utcáról láttam a fényeket, gondoltam, talán nem tiszteletlenség, ha becsöngetek.

DÉNES Jól tetted, fiam, hogy visszajöttél.

FANNI A köszönés nélküli elrohanásod azonban az volt.

BÁLINT Igazán szégyellem, de haszthatatlan ügy miatt kellett elmennem.

FANNI Miért nem szóltál, hogy más programod van?

BÁLINT Engem is váratlanul ért, de nem hiányozhattam róla. Ez a megbeszélés sordöntő lehet számomra.

FANNI Megbeszélés ilyenkor?

DÉNES *(Bálintnak)* Engem is kíváncsivá tettél. Szabad tudni, mi volt ennyire fontos?

BÁLINT *(Dénesnek)* Emlékszel Fenyő doktorra a sebészeti osztályról? Most toboroz önkénteseket a görög-macedón határnál lévő menekülttáborba.

GÁBOR A Vöröskereszttel?

BÁLINT Igen. *(Katalinnak.)* Kaphatnék egy kávé?

KATALIN Természetesen.

ERA Ott van az asztalon, még nem vittem ki!

KATALIN Inkább lefőzők egy adagot, frissen élvezhetőbb az íze. *(A konyhába megy.)*

FANNI *(Bálintnak)* Megkérdezhetem, miért sorsdöntő számodra mindez?

BÁLINT Mert én is jelentkezem önkéntesnek.

FANNI Neked elment az eszed!

DÉNES Ebben most Fannival kell hogy egyetértsek!

ERA *(Bálintnak)* Rám hiába is nézel, én ebbe nem akarok beleszólni!

GÁBOR Végül is, mindenki megkapja a saját keresztjét. *(Bálintnak.)* Úgy látszik, ez alól te se vagy kivétel. *(Feláll.)* Na, én ledőlök Cilike mellé. Eseményteli volt ez a nap. Elfáradtam. Jó éjszakát!

Jó éjszakát kívánnak, Gábor a vendégszobába megy, közben Katalin is visszatér.

KATALIN Már itt is vagyok. Tessék a finom kávé!

BÁLINT Hálásan köszönöm.

KATALIN Lemaradtam valamiről?

FANNI Hát, ami azt illeti, anyukám, Bálint bejelentése méltó fináléja a mai estének.

KATALIN *(Bálintnak)* Bálint?

BÁLINT Én csak rendbe akarom tenni az életem.

FANNI Ez már tényleg nevetséges. Mi bajod az életeddel? Más boldog lenne, ha csak feleannyit ért volna el, mint te!

BÁLINT Talán ez a baj, hogy minden olyan gördülékenyen megy. Egy- valamit kivéve. A legfontosabbat.

FANNI Mégpedig?

BÁLINT Szerintem Erának van közöttünk a legirigylésreméltebb élete.

DÉNES Szigorúan tilos most családról vagy gyerekről beszélni!

ERA *(Bálintnak)* Majd elmesélem.

FANNI Úgy érzem, lassan olyan a fejem, mint egy vízzel teli hordó.

KATALIN Itt az ideje, hogy mi is elmenjünk, muszáj pihenned.

FANNI *(Erának és Bálintnak)* Nehogy azt higgyétek, hogy ennyivel megúsztátok, veletek még beszélnem kell!

KATALIN Majd máskor.

FANNI Mikor? Holnap talán már késő. Még ma!

KATALIN Nem hinném, hogy jó ötlet lenne. Nézz csak Dénesre! *(Dénes félrecsuklott fejjel alszik, majd hirtelen felriad.)*

DÉNES Mi van? Mi történt?

KATALIN Arról beszéltünk, hogy haza kellene indulnunk.

DÉNES Szó se lehet róla. Bálint még mesél erről az önkéntes munkáról.

FANNI *(Dénesnek)* Remélem, lebeszéled erről az örülségről!

DÉNES *(Fanninak)* Inkább a sminkeddel törődnél, drágám, olyan furcsa az egész fejed!

FANNI Neked köszönhetően!

DÉNES Mi közöm nekem a sminkedhez?

FANNI Kezdem elveszíteni a türelmem!

KATALIN *(Fanninak)* Próbálj lenyugodni. Menjünk az erkélyre egy kis friss levegőt szívni, jót tenne mindkettőnknek! *(Fanni elengedi a füle mellett.)*

FANNI Milyen jól tette Cilike, hogy kiadott magából mindent! Nekem is arra lenne szükségem...

ERA Fanni, nagyon rosszul nézel ki, be kellene mennünk az ügyeletre.

KATALIN Szerintem is ez lenne a leg-helyesebb.

FANNI Szó sem lehet róla! Hogy bent tartsanak? És akkor megindul a pletyka, a sok kérdezősködés, a beszározás. Nem, nem kérek belőle! Voltam már rosszabbul is, sokkal rosszabbul, és kibírtam.

KATALIN Na jó, én ehhez nem aszisztálok tovább. Hívok egy taxit és megyek. *(Erának.)* Akkor jössz velem, vagy maradsz, angyalom?

FANNI *(még mielőtt Era válaszolna)* Nekünk még van egy kis megbeszélnivalónk.

KATALIN *(Fanninak)* Csak ne felejtse el, hogy holnap reggel az egyetemre kell mennie.

FANNI Majd kíméletes leszek.

DÉNES Na, kezdődik a hiszti. Gyere, Bálint, menjünk a dolgozószobámba, ott nyugodtan beszélhetünk! *(Nehézkésen feláll, majd megindul.)*

Bálint felsegíti Katalin kabátját.

KATALIN Akkor én elmentem. Jó éjszakát!

BÁLINT *(Katalinnak)* Lekísérlek, és megvárom, míg ideér a taxi.

KATALIN Felesleges, de azért köszönöm. Nincs még nagyon késő, és jót tesz, ha egy kicsit kiszellőztetem a fejem.

BÁLINT Biztos?

KATALIN Értem ne aggódj! De Bálint! Te jó ember vagy. Kérlek, mentsd meg a lányomat!

Vége az első felvonásnak.

Függöny.

MÁSODIK FELVONÁS

Függöny.

Fanni a kanapén fekszik, Era mellette ül egy karosszékekben.

ERA Micsoda egy este! Szegény Gáborék, ki gondolta volna, hogy ekkora gonddal küzdenek? Dénes mindig azt mondogatta, barátja a szerencse kegyeltje, irigylésre méltóan sikeres az élete, és tesék, kiderül, őt is érik csapások bőven.

FANNI Hát, erre én sem számítottam.

ERA Gondolj bele, a hetvenes éveikben járnak, és hirtelen ekkora problémával kerülnek szembe. Ráadásul ez még csak a kezdet. Tényleg, Cilike hány éves?

FANNI Fogalmam sincs. Látszólag jóval fiatalabb Gábornál, de lehet, hogy mindez csak a plasztikának tudható be. Mindegy. A lényeg, hogy jó emberek, nem ezt érdemelték meg.

ERA Miért? Ki kapja a sorstól azt, amit megérdemel?

FANNI Például te. Életed nagy szerelme lett a férjed, van egy csodás lányotok, szép az otthonotok, a szakmádban dolgozol, soroljam még? Szerintem ez is sok volt.

ERA *(feláll)* Most innom kell egyet.

FANNI Ne igyál. Alig nyolc óra múlva indulsz az egyetemre. Anyának igaza volt, inkább aludnunk kellene a beszélgetés helyett.

ERA Feküdj le nyugodtan, én majd megvárom, míg Bálint elmegy.

FANNI Róla teljesen megfeledkeztem!

ERA Pedig nem kéne. *(SMS jelzőhangja, Era kikapcsolja a mobilját)*

FANNI Hátha valami fontos. Miért nem nézed meg?

ERA Semmi jelentős, ráér holnap.

FANNI Pedig bőven van rá időd éjjel kettőig, Dénes akkor szokott elálmosodni.

ERA Na ne szórakozz velem.

FANNI Alvászavara van. Elfelejtetted?

ERA Most mennyi az idő?

FANNI Néhány perccel múlt éjfél.

ERA Mindegy, úgyis álmatlan éjszákának nézek elébe.

FANNI Az egyetemen is ennyire izgalós voltál.

ERA De csak addig, míg beszélni nem kezdtem.

FANNI Nem érdekes? Életem legboldogabb éveit még mindig az egyetemhez kötődnek!

ERA Szép is volt az az időszak.

FANNI Emlékszel, akkor nyitott a McCafé a Régiposta utcában. A kávéjukra és a finom sütjükre? Mindennek más volt az íze, mint most.

ERA Én inkább arra, hogy mennyi diákmunkát vállaltunk, azért hogy beülhessünk.

FANNI Állandóan pörögtünk, szinte alig aludtunk! És azok a hétvégi bulik!

ERA A hajnali újságkihordások!

FANNI Jaj, istenem!

ERA Az Egyetemi Színpad? Szentivánéji álom! Te mint Első Tündér, én pedig a Második!

FANNI Még mindig az emlékezetemben élnek azok a fátyolszerű jelmezek!

ERA A sminkünk is felért egy csodával, nem igaz? Három napba telt, mire le tudtam vakarni magamról. Az egész arcom tiszta csillámpor volt. Csaba azóta becéz Tündinek. Helyesbíték, újabban leginkább a keresztneveemen szólít, régebben azonban mindig csak tündizett.

FANNI Valóban úgy ragyogtunk, mint a mesebeli lények! *(Feláll.)* Várj csak! Van néhány fotóm, ha jól

- emlékszem, nemrég idepakoltam a szobámból. *(A szekrényhez lép, és kihúzza a legalsó fiókot.)* Valahol itt kell lenniük! Elő is kerültek! *(Előhúzza a dobozt, visszaül a kanapéra, majd felemeli a fedelét.)*
- ERA Te jó ég! Tele van képekkel! *(Belenyúl, kiválaszt egyet, majd visszateszi és turkálni kezd a ládában.)* Csak azt ne mondd, hogy az összes az egyetemi éveinkből való!
- FANNI Mint mondtam, akkor voltam a legboldogabb.
- ERA *(magasba tart néhányat)* Mindjárt megőrülök, ebben a dobozban tartod szinte az egész közös múltunkat! Ezek itt valóban mi lennénk, hosszú hajfonattal, rövid sortban?
- FANNI *(könyékig matat a fényképek között)* Kell itt lennie a színházi előadásokról is! Ezt nem hiszem el, most egyet se találok! Majd legközelebb. Úgyis azt terveztem, hogy egy albumot rendszerezek belőlük. Így átláthatatlan az egész. De ezt nézd! *(Átnyújt egyet.)* Emlékszel még erre a srácre?
- ERA Csaba?
- FANNI Az elmaradhatatlan négyesfogat. Te, én, Laci és a szerelmes Csabád. Könnyezel?
- ERA Bocsi, kissé elérékenyültem.
- FANNI Pedig neked aztán nem kelene. Azóta is a hercegeddel élsz, akár a mesében.
- ERA Most úgy beszélsz, mintha neked nem lett volna lehetőséged egy igazi párkapcsolatra! Te voltál a bállok királynője, annyi fiú bolondult utánad, hogy a lányok meg tudtak volna fojtani egy kanál vízben! Laci miatt különösképpen, hiszen ő volt a legmenőbb srác az egyetemen. Nem tudod, mi lett vele?
- FANNI Miután faképnél hagyott?
- ERA Érdekes, én nem így emlékszem. Sokáig próbálkozott, de annyira feszült voltál, annyira rémült, hogy végül is feladta.
- FANNI Ijesztően hasonlított apámra. Nem külsőre, jellembeli egyezéseket véltem felfedezni, ami megijesztett. Belegondoltam, úgy járhatok, mint anya. Nem, az soha nem történhet meg!
- ERA Agresszív volt veled? Erről nem szóltál egy szót sem.
- FANNI Gondolj vissza, mennyire lobbanékony volt a természete, sokszor alig tudta magát féken tartani.
- ERA Ez igaz, de mégis fegyelmezett maradt. Vagy nem meséltél el mindent?
- FANNI A legnagyobb rosszindulattal sem mondhatom, hogy bántott. Csak olyan harcias erő sugárzott belőle, hogy olykor kirázott tőle a hideg.
- ERA Keményen sportolt, természetes, hogy majd szétdurrant az energiától. Biztos az atlétika segített neki abban, hogy kordában tartsa az érzelmeit. Ha képes volt erre fiatalon, akkor most érettebb fejjel is összeszedett lehet, nem?
- FANNI Fogalmam sincs. Akkor a megérzéseimre hallgattam, és még most is azt mondom, szerencsés voltam, hogy otthagytam. Különben sem lehetett volna közös jövőnk.
- ERA Ezt már nem tudhatjuk.
- FANNI Hogy védett volna meg minket apámtól? Hiszen ő is szinte még gyerek volt!
- ERA Nem tudok mit válaszolni. Egyvalami biztos, csodásan néztetek ki együtt. Főleg itt. *(Fanni átveszi a feléje nyújtott képet.)* Csupa boldogság az arcotok.
- FANNI Éjféli pecázás a rakparton. A sötétben alig látni az alakunkat,

- nemhogy az arcunkat. Miről beszélsz?
- ERA Mindarról, ami sugárzik a fotóból.
- FANNI Egyszer véletlenül összefutottunk az egyik szupermarketben. A családjával volt, két aranyos lurkóval és egy nagyon csinos feleséggel. Ő maga alaposan megpocakosodott.
- ERA Nem is mesélted.
- FANNI Talán mert nem tartottam fontosnak.
- ERA Beszéltetek?
- FANNI Kizárólag a köszönésig jutottunk el. Dénes ott volt a közelemben.
- ERA Akkor ez még a balesete előtt volt.
- FANNI Jóval előtte.
- ERA Érdekes lehetett a múltadat összehasonlítani a jeleneddal.
- FANNI Nem éreztem csalódottságot, elhíheted. *(Tovább pergeti a képeket az ujjai között.)* Mennyire megváltoztunk az évek során!
- ERA Én nem.
- FANNI Ezzel azt akarod mondani, én igen.
- ERA Meg se szólaltam.
- FANNI Azt vettem észre. Pedig jobban tennéd, ha már célozgatni kezdted.
- ERA Most provokálsz?
- FANNI Eszemben sincs. Megköszöném, ha érthetőbben fogalmaznál. Én a külsőnkre gondoltam, te viszont a személyiségünkre.
- ERA Szerintem túl zaklatottak vagyunk mindketten ehhez a beszélgetéshez.
- FANNI Zaklatottak?
- ERA Ha most tovább folytatjuk, biztos, hogy mellékvágányra futunk.
- FANNI Aha.
- ERA Mégiscsak jobb lenne lefeküdni.
- FANNI Te akartál Bálindra várni.
- ERA Biztosan megérti, hogy éjfél után már a hálósobában vagyunk.
- FANNI *(félreteszi a ládikót)* Hol rontottuk el?
- ERA Mit?
- FANNI A barátságunkat. Úgy érzem, valami ijesztő történik velünk, mintha egyre távolabbra sodródnánk egymástól. Régebben annyira más volt minden.
- ERA Fiatalok voltunk.
- FANNI Az ég áldjon meg, úgy beszélsz, mintha matuzsálemi korban lennénk!
- ERA Én csupáncsak arra akartam utalni, hogy akkoriban sokkal nyitottabbak voltunk egymással és mindenkiel szemben. Az éretlenek kiválsága ez, nem?
- FANNI Pedig te mindent tudsz rólam.
- ERA Nem hinném.
- FANNI Legalábbis a legfontosabbakat.
- ERA A bántalmazásokat igen, hiszen egyre gyakrabban történnek. De hogy miért hagyod mindezt, azt a mai napig nem értem.
- FANNI Mégiscsak jobb lenne visszalépni a múltba.
- ERA Úgysem változtatnánk semmin se! Én Csaba mellett döntenék, és szerintem te sem határoznál másként, ugyanazt tennéd, amit akkor. Férjhez mennél Déneshez.
- FANNI Mivel érdemeltem ki, hogy így beszélsz velem?
- ERA Miért is? Talán mert feladtad a céljaidat. Letértél az útról, és visszakerültél egy ugyanolyan csapdába, mint amilyenből nagy nehezen sikerült elmenekülnöd. Önként vállaltad a visszatérést a pokolba, és arra kényszerítet velem együtt édesanyádat is, hogy csendben végignézzük a vergődésedet. Mondd, nem veszed észre, hogy veled együtt szenvedünk?

- Ennyire fontos az a rohadt pénz?
Lemondasz érte mindenről és mindenkiről?
- FANNI Ítélni a legkönnyebb. Az igazság sokkal összetettebb.
- ERA Biztos vagy benne?
- FANNI Ha azt hiszed, a gyávaság tart vissza, tévedsz.
- ERA Amikor azt mondtad, az egyetemi éveid voltak számodra a legszebbek, nem lepődtem meg, hiszen hosszú évek óta négy fal között élsz bezárva egy negyvenhárom évvel idősebb férfival. Jeszszus, még kimondani is rettentő, ekkora korkülönbség a házastársak között!
- FANNI Nagyon jól tudod, miért.
- ERA Tudtam, de most már nem tudom, kérlek, világosíts fel. Mert én azt gondoltam, ezzel a házassággal megmented édesanyádat és bebiztosítod a jövődet. Kati nénit, amennyire lehetett, kihúztad a bajból, de a magad sorsa helyett még mindig Dénesét egyengeted. Hátat fordítottál a szakmádnak, lassanként megszakítottad a kapcsolatot mindenkivel, begubóztál ebbe az öregszagú lakásba, és a hetvenesek életét éled. Minden lehetséges eszközzel megpróbáltalak támogatni, még késő éjszaka is azonnal iderohantam, amikor segítségre volt szükséged, de most vége. Érted?
- FANNI Mi történt? Nem értelek. Mire ez a kitörés, a fejemre olvasás?
- ERA Jellemző. Más se csinálsz, mint gondolkodás nélkül visszadobod a labdát.
- FANNI Lenyugodnál végre?
- ERA Még mindig nem fogod fel, mennyire önző vagy?
- FANNI Én, aki ennyi mindent elviselek?
- ERA Kitől? Tőlem vagy édesanyádtól?
- FANNI Természetesen egyikőtöktől sem.
- ERA Hát akkor?... Ne hallgass, mondd ki! Gyerünk!
- FANNI Ettől a helyzettől.
- ERA Na ne szórakozz velem!
- FANNI Nevezzem nevén? Dénestől!
Most boldog vagy?
- ERA Szokványos a reakciód. Más támadsz a téged ért sérelmekért. Ne énrám vetítsd át azokat a problémákat, amelyeket Dénessel kellene megoldanod!
- FANNI Ez nevetséges!
- ERA Fanni, nézz már magadba! Tényleg azt hiszed, ez az életforma, amit te élsz, mindnyájunk számára jó?
- FANNI Úgy beszélsz, mintha miattam kényszerhelyzetben lennétek!
- ERA Nem így van?
- FANNI Nem is tudom hirtelen, mit mondjak, annyira váratlanul ért ez a támadás!
- ERA A barátod vagyok, nem az el-lenséged!
- FANNI Pedig most úgy viselkedsz, mintha az lennél. Nem értelek.
- ERA Ezek szerint rosszat akarok neked. Idáig jutottunk, hogy ezt gondolod rólam?
- FANNI Nekem rontasz, miközben látod, milyen gyenge állapotban vagyok!
- ERA Régebben el tudtad viselni a kritikát. Úgy látszik, átléptünk a következő szintre.
- FANNI Ez az én életem. Vegyétek végre tudomásul, én döntöttem el, miként élelem!
- ERA Helyes. Ha így akarsz élni, hát élj, azonban ne várd el tőlünk, hogy továbbra is az egódat pátyolgassuk. Végére is, a te szabad döntésed alapján történik minden. Nem akarsz változtatni? Jó! Ne változtass, de ne vedd természe-

tesnek, hogy amint összeborulnak a hullámok feletted, rögtön itt termünk és lelki támaszt nyújtunk.

FANNI Végre kibökted, terhedre vagyok. Ám legyen, többé nem fordulok hozzád, még a mobil't sem veszem fel. Így jó lesz?

ERA Ne tegyél úgy, mintha nem értenéd, miről beszélek! Az előbb mondtad, úgy éled az életed, ahogy te akarod. Csak azt nem értem, akkor miért zúdítod állandóan az összes fájdalmadat rám? Mit tehetnék még? Ha csak én akarom a változást előidézni, annak kudarca az eredménye. Telítődtem.

FANNI Era, ne bolondozz. Szükségem van rád!

ERA Az előbb még mást mondtál.

FANNI Dühömben mondtam, mert összezavartál!

ERA Én mindent őszintén mondtam. A lelkem mélyéből.

FANNI Szük-sé-gem van rád!

ERA Nem rám. Valakire, aki segít nyaldosni a sebeidet. Egy ugyanolyan megalkuvóra, mint amilyen te vagy. De én továbblépek, érted? Már döntöttem.

FANNI Megtöröd a barátságunkat?

ERA Fájó, hogy pont a legjobb barátánóm nem tudok érdemben segíteni. Feladom.

FANNI Látom, kísérletezel rajtam, ráhangolódsz a meghallgatásra.

ERA Szégyellj magad.

FANNI Én? Inkább te. Milyen kortesbeszédet tartottál Cilikének a projektedről, nem beszélve arról a megaláztatásról, amikor számonkérted rajtam, hogy nem váltottam valóra az álmaidat!

ERA Tessék? Magadnál vagy? Gondold már végig, mit beszélsz. Én megvalósítottam, amit akartam. Hogy te nem, az a te felelősséged!

FANNI Szóval megvalósítottad? Akkor miért nem kell a projekted senkinek sem?

Feszült csend.

ERA Hosszú évek óta kitartottam melletted minden rosszban. Magam mögött hagyva a munkámat, a családomat, azonnal ugrottam a hívó szóra. Ha tudnád, hányszor kaptunk össze Csabával emiatt! Igaza volt. Te csak magaddal törődsz, és belekapaszzkodsz minden lehetséges fűszálba, hogy túlélj az átélhetetlen.

FANNI Köszönöm az analizálást. Ezek szerint egy szörnyeteg vagyok, aki elszívja a többiek energiáját.

ERA Tényleg nem veszed észre, hogy rajtad kívül másnak is vannak problémái?

Fanni mobilja csörren, előveszi, rápillant.

FANNI Csaba az. Biztos azért hív, mert te kikapcsoltad.

ERA Ne vedd fel!

FANNI Na ne hülyéskedj. Már így is megvan rólam a véleménye. *(Felveszi.)* Szia, Csaba. Igen, itt van. Nálunk alszik, mert holnap korán be kell érnie az egyetemre. Azt hittem, tudsz róla. Természetesen, átadom. Jó éjszakát!

ERA *(átveszi a mobil't)* Nem gondolod, hogy késő van ehhez a híváshoz? Majd délután megbeszéljük, jó? Megmondtam, várj a meghallgatás végéig. Nem, nem megyek haza. Majd csak akkor, amikor elvégeztem a dolgomat. Nagyon kérlek, ne légy ennyire dühös, pont emiatt kapcsoltam ki a telefonomat, csak feleslegesen felizgatjuk egymást. Most leteszem, jó? Szia. *(Kikapcsolja a készüléket.)*

FANNI Te most mit csinálsz?

ERA Így legalább békén hagy mindkettőnket.

FANNI Elmondanád, mi történt köztetek?

ERA Látod, erről beszéltem! Annyira el vagy foglalva magaddal, hogy észre sem veszed, a körülötted lévők is a saját problémáikkal küszködnek.

FANNI Már elnézést, hogy a szétrúgott fejemmel leginkább magamra figyelek!

ERA Ne menjünk ismét ebbe a meddő témába bele.

Rövid csend.

FANNI Beszelnél már végre?

ERA Szétesőben a házasságom.

FANNI Ezt nem hiszem el.

ERA Pedig így van. A mesebeli párost is elérte romlás szele.

FANNI Csak nem váltok el?

ERA Hová gondolsz? Az igaz, hogy már legalább egy éve tart ez az állapot, de mindketten keményen kitartunk a családunk mellett. Meg fogjuk oldani a problémánkat, bármilyen nehéz, csak még nem találtunk rá a megoldásra.

FANNI Nem értek semmit, lehetne egy kicsit konkrétabban?

ERA Csaba Angliában látja a jövőnket. Én még küzdenék egy darabig, de kevés az időnk. Vagy most lépünk közösen, vagy soha.

FANNI Azt mondod, nem új keletű a probléma. Miért nem beszéltél róla?

ERA Mert magadon kívül mással nem foglalkozol. Mindenki észrevette, hogy valami nincs rendben nálam, csak te nem. Még Dénes is rákérdezett olykor, amikor kettesben voltunk, hogy mi történt velem.

FANNI Szólhattál volna.

ERA Látod? Még most is a saját sértődöttségedet helyezed előtérbe.

FANNI Akkor is érthetetlen ez az egész. Látszólag minden olyan tökéletesen működött! Felfoghatatlan!

ERA Anyagi gondjaink vannak. Olyannyira, hogy lassan mindenünk elúszik a semmibe.

FANNI Ezt nem hiszem el.

ERA Erre a reakcióra vártam.

FANNI Csaba tanári fizetése és a tiéd nem elég? Ráadásul, már megbocsáss, ott van édesanyád nyugdíja is.

ERA De jó ezt hallani!

FANNI Elmagyaráznád végre?

ERA Emlékszel még a diákhitelre? Tetemes tartozással indultam a pályám felé, és Csaba is hasonló cipőben járt, mint én.

FANNI Csak úgy emlékeztetőül... Én úgyszintén diákhitellel kezdtem az egyetemem.

ERA Ne feledd, mi vidékről kerülünk Pest megyébe. Ahhoz, hogy itt gyökeret verjünk és családot alapítsunk, kölcsönt kellett felvennünk. Ismered az otthonunkat, abban a leromlott állapotban is láttad, amikor megvásároltuk. Sajnos a javítási költségek sokkal többbe kerültek, mint gondoltuk.

FANNI De helyreporcoztátok, és most már nagyon szép!

ERA Ó, igen! Úgy gondoltuk mi is, hogy megérte a sok áldozatot. Csaba rengeteg korrepetálást vállalt, nemegyszer este tizenegyig fogadta a diákokat. Az én oldalamon volt mindig a gyenge pont. Egy szociális munkás milyen más tevékenységbe tud kezdeni, ami pénzt hoz a házhoz? Eljártam tanárrá.

FANNI Hogy mit csináltál?

ERA Két családhoz jártam Budára.

FANNI Ezt nem hiszem el.

ERA Akkor költözött hozzánk anya.

FANNI És a szülői ház?

ERA Ne bolondozz, ott élnek a húgomék!

FANNI Ja, persze.

ERA Küzdünk, de ez sajnos nem elég, egyre jobban süllyedünk, és úgy tűnik, hamarosan elmerülünk.

FANNI Mióta is ismerjük egymást? Ha az emlékezetem nem csal, több mint tizenöt éve. Jól mondom?

ERA Körülbelül annyi.

FANNI Most döbbenek rá, mióta Dénessel élek, egyre kevésbé vagy őszinte hozzám.

ERA Ugye most viccelsz?... Nem, látom, komolyan gondolod.

FANNI Miért nem szóltál, hogy bajban vagy?

ERA Hogy szólhattam volna, amikor szinte szüntelenül ápoltam a sebeidet? És itt nemcsak a fizikai sérülésekre gondolok.

FANNI Te se keress mentségeket!

ERA Hogy segíthetnél volna, amikor te magad is segítségre szorulsz?

FANNI Nem tudom! De valahogy megpróbálhattam volna, még akkor is, ha nem sikerül! Nem erről szól a barátság?

ERA Komolyan mondom, megőrülök. Még csak nem is érzékelted, hogy széthullóban az életem! Kizárólag a magad problémáival foglalkozol! Az eltemetett múlttal, a feldolgozatlan jelennel!

FANNI Elégszer mondtad, hogy önző vagyok, kérlek, most ne tedd!

ERA Nem mondok én már semmit. Belefáradtam ebbe az egészbe.

FANNI Ha már kiborult a bili, akkor beszélned kell.

ERA Ugyan miről? Mindent elmondtam, amit akartam.

FANNI Például arról, hogy honnan jött ez az angliai gondolat?

ERA Csaba bátyja kint dolgozik egy kisebb szállodában, jó helye van,

a fizetése sem rossz ahhoz képest, amilyen munkát végez, de még fiatal, van lehetősége az előrelépéshez. A családja is néhány hónap múlva kitelepül. Ő segítene, ha úgy döntenénk, olyan helyen keressünk alternatívát magunk számára, ahol valóban esélyünk van rá.

FANNI És ha vidékre költöznének?

ERA Gondolod, ott könnyebb lenne? Vajon te miért nem mentél le Kati nénivel egy kisebb településre?

FANNI Nekem nem volt rá szükségem.

ERA Inkább a fiatalságodat temetted el.

FANNI Olyan tüskés vagy, mint egy sündisznó. Nem ismerek rád! Most őszintén, valóban szükséges, hogy állandóan belém szúrj? Tele vagyok fájdalommal, és még tetézed a vádaskodásoddal!

ERA Tudod, mit? Ne is beszélgesünk, csak felhúzzuk egymás idegeit!

FANNI Ha belegondolok, milyen munkát végeznél kint...

ERA Most folytatod?

FANNI Tényleg, áruld már el, hol tudnál dolgozni?

ERA Nem hagyod abba?

FANNI Nem, amíg nem kapok választ a kérdésekre.

ERA Akkreditáltatnunk kell a diplománkat, ami természetesen időbe és nem kevés kiadásba kerül. Ez idő alatt szobalány lennék, Csaba pedig a konyhán dolgozna.

FANNI És Dittire addig ki vigyázna?

ERA Hát anya. Gondolod, itthon hagynám?

FANNI Itt itthon, ott otthon. Borzasztó ez az egész.

ERA Én örülnék a legjobban, ha nem kényszerülnénk erre az útra!

FANNI És az otthonotok?

ERA Kiadnánk albérletbe. Részben fedezné az itthoni költségeket.

FANNI Ezek szerint megtartanátok a kiskaput. Hát ez jó...

ERA És még én szurkálók a tüskéimmellel!

FANNI Én nem tudnék ilyen alja munkát végezni.

ERA *(pillanatnyi csend után)* Én meg egy öregember kitartottja lenni!

Váratlanul az utcáról dudálás és kiabálás hallatszik.

CSABA HANGJA Tündi! Tündikém!

SZOMSZÉD HANGJA Aludni akarok!

CSABA HANGJA Tündi! Ugye hallasz? Gyere le! *(Erősen nyomja az autó dudáját.)*

SZOMSZÉD HANGJA Majd én lemegegyek, ha nem hagyod abba! Akkor aztán nem tündikézel!

FANNI Ez Csaba!

ERA Nem is tudom, mit keresek itt! Nekem a családom mellett a helyem! *(Összekapja a holmiját.)* Igaza van Csabának, szeretjük egymást, egyfele visz az utunk, még ha alulról kell is kezdenünk! *(Az ajtó felé siet.)* Kérlek, mondd meg Bálintnak, a holnapi nap tárgytalan! *(Hirtelen megáll, majd hátrafordul.)* És még valami. Édesanyádnak néhány hete enyhe szívrohama volt. *(Elviharzik, erősen becsapja maga mögött az ajtót.)*

A döbbenet csendje.

Majd Bálint jön halkán a dolgozószobára felől.

BÁLINT Dénes épp az imént aludt el. Mi volt ez a hangzavar? Mi történt?

FANNI Én is ezt kérdelem tőled, mi történt?

BÁLINT Nem értelek.

FANNI Mikor volt anyának szívrohama?

BÁLINT Ki mondta el?

FANNI Szerinted?

BÁLINT Era?

FANNI Mondhatom, szép kis barátok vagytok. Titkolóztok a hátam mögött.

BÁLINT Nem úgy van, ahogy gondolod.

FANNI Valóban? Az anyám majdnem meghalt, és mindenki tud róla, csak én nem!

BÁLINT Fanni, jó lenne, ha lenyugodnál, ez a dühkitörés nem tesz jót az állapotodnak.

FANNI Tudni akarom, miért nem szóltatok?

BÁLINT Katalin nem akarta. Azt mondta, enélkül is túlságosan nagy a teher a válladon. Meg akart kímélni a fájdalomtól.

FANNI Szóval csak engem óvtatok. Nevetséges. Úgy tesztek, mintha elvárnám, hogy körülöttem forogjon a világ. Valóban ennyire önzőnek tartotok?

BÁLINT Fanni.

FANNI Igen, Bálint? Na...

BÁLINT Most nemcsak rólad van szó.

FANNI Igazad van. Szóval?

BÁLINT Édesanyádnak nyugalomra lenne szüksége. Úgy, mint neked.

FANNI Ez azt jelenti, miattam lett infarktusa, nem az érrendszeri betegsége miatt!

BÁLINT Egyik sem zárja ki a másikat, de az tény, hogy nagyon megviselte a folyamatos stressz az utóbbi időben. Azt hiszed, nem tudja, mi zajlik a színfalak mögött?

FANNI Miről beszélsz?

BÁLINT Fáj neki, és nekem is egyre elviselhetetlenebbé válik, hogy napról napra jobban szenvedsz. Meddig mehet ez így? Hol van az a határ, amikor végre azt mondd, állj? Hogy lehet ezt addig ép észszel kibírni?

FANNI Az anyám csendben fuldoklik mellettem, a barátnőm kísétál az

- életemből, és te, Bálint, te is hátat fordítasz nekem?
- BÁLINT Inkább te fordítasz hátat nekem.
- FANNI Hüm! Na mindegy, nem érdekes. Túlélem, mint ahogy más is. *(Előkapja a mobilját.)*
- BÁLINT Most mit csinálsz?
- FANNI Felhívom anyát.
- BÁLINT Biztosan alszik már. Fel akarod kelteni?
- FANNI És ha véletlenül rosszul van? Ott fekszik valahol az utcán vagy a lakás padlóján?
- BÁLINT Nyugodj meg, rendben van. Most szedi a gyógyszereit.
- FANNI Eddig nem?
- BÁLINT Megijedt, és végre megértette, hogy szüksége van azokra a tablettákra.
- FANNI Reggel azonnal felkeresem, és átbeszélünk mindent. Nem viselnék el egy ilyen tragédiát!
- BÁLINT Fanni!
- FANNI Ugye nem hal meg?
- BÁLINT Jobban oda kellene rá figyelned.
- FANNI De nem engedi!
- BÁLINT Ennek ellenére, mégis gondoskodj róla. Ha valaki, akkor ő megérdemli.
- FANNI Azt gondolod, nem törődöm veled? Már annyiféleképpen próbáltam támogatni! Mit tegyek, ha folyton visszautasít?
- BÁLINT Átérzi a helyzeted, és bármi történik veled, abba egy kicsit mindig belehal. Meglátod, amint rendeződik az életed, megnyugszik, és újra a régi lesz.
- FANNI Már megint a régi nóta. Tehát rajtam a felelősség? Én vagyok a bűnbak?
- BÁLINT Mikor ismered be végre, hogy nem vagy más, mint áldozat?
- FANNI Mindannyian azok vagyunk. Jól mondta Era, szabad döntés, szabad akarat. Aki változtatni akar, az nem marad ugyanabban a helyzetben, hanem továbblép.
- BÁLINT Rám mindenben számíthatsz, ha végre elszánod magad.
- FANNI Mire?
- BÁLINT Hogy éld a saját életed!
- FANNI Neked elment az eszed!
- BÁLINT Katalint folyamatos megfigyelés alatt tartja a háziorvosa. Ennek ellenére, hiába minden, ha csak részben együttműködő. Az igaz, hogy az éjszakai műszakról lemondott, de akkor is túlhajtja magát.
- FANNI Nem fogad el tőlem pénzt. Korábban még örömmel vette a segítségemet, most azonban folyamatosan azt hajtogatja, „mocskos pénz, beszennyeztük vele az életünket”.
- BÁLINT És te mit gondolsz? Őszintén!
- FANNI Annyira ideges vagyok, hogy mindjárt szétrobbanok. Nem teheti ezt velem! Nem bírnám ki, ha valami történne velem!
- BÁLINT Ez a gyenge szívroham figyelmeztetőül szolgál mindkettőtök számára.
- FANNI Nem értelek.
- BÁLINT Életmód-változtatásra van szükségetek. Mi ez a gúnyos kacaj? Inkább válaszolj az előbb feltett kérdésemre!
- FANNI Teljesen összezavarsz!
- BÁLINT Mit gondolsz arról, amit édesanyád mondott neked Dénes pénzéről?
- FANNI Azt, hogy ez a házasság volt a legjobb és leggyorsabb megoldás a problémáinkra.
- BÁLINT Biztos vagy benne?
- FANNI Eltelt tizenegy év, és most szögezitek nekem a kérdést? Miért nem akkor, miért pont most?
- BÁLINT Még hogy pont most? Évek óta hajtogatjuk, változtass az éle-

teden, amíg nem késő! De te görcsösen kapaszkodsz Dénes vagyona! Nem így van? Miért nem vagy hajlandó végre megérteni, mire megszerzed, addigra késő lesz mindenhez! A fiatalság egy múlt állapot, az öregségből vissza nem fordítható. Eltűnik. Nyomtalantul. Ezt a sorsot szánod magadnak?

FANNI Kritizálsz, miközben jogod sincs hozzá! Ismersz bármit a gondolataimból, az érzéseimből, abból, hogy mit miért teszek? Nem tudsz te semmit. Csak vádaskodsz, miközben itt belül az örök kételkedés égeti a lelkem.

BÁLINT Láthatóan nem érzed jól magad, kérsz egy pohár vizet? *(Fanni kézfejevel jelzi, hogy nem kér.)*

FANNI Csak a fejem ne fájna ennyire...

BÁLINT Le kellene pihenned.

FANNI Itt az ideje, hogy tisztázzam végre a körülöttem terjengő félreértéseket. Hiszen mindenkinek megvan rólam a véleménye, nem igaz? A pénzéhes kis szuka, aki hozzáment a vénemberhez, és számlálgatja a napokat, hogy mikor kapja kézhez a vagyont. Te is ezt gondolod, ne tagadd, hisz az előbb mondtad, milyen görcsösen kapaszkodok leendő örökségembe!

BÁLINT Sohasem tiltakoztál a látszat ellen!

FANNI Miért akarnám mások véleményét befolyásolni? Mindenki azt gondol, amit akar. Már a korom alapján eleve elítélnék. Ugyan ki kíváncsi arra, mit miért tettem?

BÁLINT Én az vagyok. Hosszú évek óta keresem a válaszokat és próbálalak megérteni, hiszen kell lennie egy titoknak, ami miatt ekkora áldozatot hozol!

FANNI A szégyen a legmélyebb titok. Érezted már úgy magad, hogy a legszívesebben ki sem lépnél az utcára, mert a szégyen bélyege izzik a homlokodon? Mindenki számára láthatóvá válik, nincs mivel eltakarnod, bárhogy próbálkzol. Végül a megaláztatás lassan megmérgezi a tested és felfalja a lelked. Korán férjhez mentem egy idős úriemberhez, így igaz, mint ahogy az is, hogy ő volt az, ki a legváltásosabb helyzetemből kimentett. Akkor nem volt bűn, amit tettem, csak most? Mindenki tisztában volt velem, miért mentem férjhez. A pénzéért eladtam neki a fiatalságomat. Ő elfogadta a feltételeimet, és be is tartotta, míg beteg nem lett. Jó volt hozzám, mindent megtett értem, és kimoszt anyámat abból az adósságból, amit apa hosszú évek alatt felhalmozott. Szóval csak én vagyok a bűnös, senki más! És a körülmények? Apám folyton ivott, és verte anyámat, ahol csak érte. Engem addig nem bántott, míg fel nem nőttek. Nagylányként mindig ellenszegültem, és egyszer csak elcsattant az első pofon, aztán a második. Anya akkor döntött, menekülni kell abból a helyzetből, míg lehet. Egy viharos éjszakán apám borgózós mámorban zuhant az ágyba. Anya erősen megmarkolta a kezem és maga után húzott. Két koffert húzott elő a fekhelyem alól. Már korábban becsomagolt. Abban a pillanatban tudtam, hogy elérkezett az idő. Kiosontunk a jeges szélbe, erősen egymásba kapaszkodva, és siettünk, ahogy a lábunk bírta.

BÁLINT Hány éves voltál akkor?

FANNI Még nem fejeztem be az egyetemet.

BÁLINT És hova mentetek?

FANNI Anya egyik kollégája fogadott be minket. Ha ő nincs, nem is me-
rek belegondolni, mi történt volna
velünk! Nála laktunk, míg nem
találtunk albérletet. Önzetlen volt
és bátor. Szerencsére még vannak
jó emberek!

BÁLINT Nem hinném, hogy apád be-
lenyugodott ebbe a helyzetbe.

FANNI Rövid időn belül ránk talált, és
zaklatni kezdett minket. Engem az
egyetemen ért el, anyát a kórház
előtt kapta el. Akkor lépett köz-
be Dénes. Összeköttetései révén
távortartási végzést szerzett, és
amint a közelünkben látta apámat,
azonnal értesítette a rendőrséget.
Így ment ez jó ideig.

BÁLINT Az élet sokszor nem ahhoz
kegyes, akihez kellene.

FANNI A mi esetünkben a sors mint-
ha megkönyörült volna rajtunk.
Egy busz halálra gázolta apámat.
Akkor egyetlenegyszer éreztem
azt, hogy nem tudom magamban
elfojtani a gonoszt. Örültem apám
halálának. Fellélegeztem, és uj-
jongtam, hogy szabadok vagyunk.

BÁLINT Abban a helyzetben érhető.

FANNI Más halálának örülni? Inkább
ijesztő. Mégiscsak egy emberi lény
volt, és mégiscsak az apám.

BÁLINT Tisztességes ember nem fe-
nyegeti, hanem védi a családját.
Nehogy lelkiismeret-furdalásod
legyen, amiért gondolatban rosz-
szat kívántál neki! A legfontosabb,
hogy ez már a múlt, és begyógyul-
tak a sebek.

FANNI A hegek megmaradnak, azok
nem múlnak el. Figyelmeztetnek,
hogy résen légy, a legfontosabb
a biztonság. Dénes eleinte ezt
az áldott nyugalmat biztosította
nekünk. Ezt sohasem szabad elfe-
lejtenünk.

BÁLINT Ezért nem kellett volna hoz-
zámenned!

FANNI Valóban? Mondja az, aki jó-
módú polgári családba született!
Voltál te már úgy igazán éhes?
Nem arra gondolok, hogy korog a
gyomrod, mert csak később tudsz
a kantinba menni ebédelni, hanem
arra, hogy napokon keresztül egy
darab száraz kenyérdarab látvá-
nyában gyönyörködsz, és elképze-
led, milyen finom lehet. Hümm? Vol-
tál már abban a helyzetben, hogy
bármikor az utcára kerülhetsz, és
nem lesz hová menned? Védtelen-
né és kiszolgáltatottá válsz min-
dennel és mindenkivel szemben.
Bármit megtehetnek veled, bár-
mit, még az elképzelhetetlen is
megtörténhet! Érezted már az üté-
seket az arcodon és a rúgásokat
a testeden? Megfogalmazhatatlan
érzés, hogy pont az bánt, akinek
az életed köszönheted. Az apád,
akivel gyerekkorodban együtt ját-
szottál, neveltél, majd hirtelen is-
meretlen ellenségként bánt ve-
led, és ha nem menekülsz, meg is
ölhet! Most hallgatsz?

BÁLINT Fanni, senki sem tehet ar-
ról, hogy az élet melyik oldalára
született!

FANNI Így igaz, éppen ezért kell
megbecsülni azt, aki maga mellé
emelt. Vagy tévednék? Nem így
korrekt?

BÁLINT És most, hogy Dénes képte-
len az agresszióját visszatartani?

FANNI Kezeleni tudom a helyzetet.

BÁLINT Úgy, hogy eltussolod a veled
szemben elkövetett bántalmazá-
sát? Ráhagyod, hogy rajtad töltse
ki a dühét? Üssön, rúgjon, mint
az apád?

FANNI Talán megérdemlem.

BÁLINT Ilyen bánásmódot senki sem
érdemel meg! Senki, érted? Ko-

molyan mondom, egy ideje nem ismerek rád. Teljesen megváltoztál. Távolságtartó lettél, még Erát sem engedted a közeledbe, pedig ha valaki, ő aztán kiáll érted.

FANNI Erával kapcsolatban beszélj csak nyugodtan múlt időben. Épp az imént jelentette be nekem, hogy Angliába megy.

BÁLINT Megértem.

FANNI Hát ez jó. Pedig haraggal távozott.

BÁLINT Erős barátság a tiétek. Majd kibékültök.

FANNI Mondod te.

BÁLINT Valójában mit vársz tőlünk?

FANNI Együttérzést.

BÁLINT Mintha már nem kaptad volna meg. Hiszen erről szól az életed!

FANNI Miért nem ért meg engem senki sem? Miért gondoljátok azt, hogy nem akarok változtatni a helyzetemen?

BÁLINT Akkor hadd lépjek közbe! Engedd már meg!

FANNI Közbelépsz mint mi?

BÁLINT Mint barát. Legalábbis remélem, hogy még annak mondhatom magam.

FANNI Gondolod, az nem adna félreértésre okot? Ember, a szeretőknek tartanának, és ezzel nevenség tárgyává tenném Dénest!

BÁLINT Nem adtál már magadból eleget? Dénes, már megbocsáss, sokszor azt sem tudja, mi történik körülötte. Hamarosán feledésbe merül minden, a jelene, a múltja, és te tudod a legjobban, teljesen leépül az egész személyisége. Minden tisztelem az övé, nagyszerű ember és kiváló professzor volt. De ez már a múlté. Most egy idős, beteg ember, aki szakszerű ápolásra szorul. Muszáj kordában tartani az indulatait, különben,

még rágondolni is rossz, mekkora kárt okozhat benned, amiért ráadásul még felelősségre sem vonható! Végiggondoltad mindezt?

FANNI Ugye most nem arra célzol, hogy gyámság alá kellene helyeztetnem?

BÁLINT Már korábban meg kellett volna tenned.

FANNI Képtelenség.

BÁLINT Egyre sűrűbben vezeti le rajtad az agresszióját. Ez nem normális, sürgősen kezelni kell.

FANNI Kapott rá gyógyszert, de nem veszi be, én pedig nem kényszeríttem. Annál jobban tisztellem.

BÁLINT Ne gondold, hogy te vagy az egyetlen, aki ilyen problémával küzd, egyre többen ápolják otthon a szeretteiket. Sajnos lelkiileg sokan beleroppannak ebbe a helyzetbe.

FANNI Könnyű lenne magára hagyni egy beteg öregembert. Valóban ezt kellene tennem? Azok után, amit anyámért és értem tett?

BÁLINT Félreértettél. Mióta számít mellőzésnek a szakszerű ápolás? Ugyanúgy gondoskodnál Dénesről továbbra is, csak lenne egy kis idő a feltöltődésre. És ami a legfontosabb, nem lennél kiszolgáltatva az agresszív kitöréseinek. Anyagilag is megengedhetitek magatoknak, hogy házi ápolót alkalmazzatok. Miért nem beszélitek meg?

FANNI Lehetetlen. Dénes kizárólag engem tűr meg maga mellett.

BÁLINT Beszéljek vele én? Szívesen megteszem.

FANNI Végig se hallgatna.

BÁLINT Hidd el, gyámjaként minden ellenkezése ellenére intézkedhetnél. Édesanyád állapota miatt aggódsz, miközben te sem vagy jól. Van egyáltalán a testednek olyan porcikája, ami ne sérült volna már

meg? Ez a helyzet nem fog javulni, sőt egyre rosszabb lesz. Bármikor kaphatsz egy végzetes ütést.

FANNI Ne mondj nekem ilyeneket... kérlek, ha csak egy kicsit is *(elharapja a mondat végét)*.

BÁLINT Nem kicsit. Nagyon. Felfogtad? Nagyon!

Nem veszik észre, hogy Dénes pizzaszámban átmegy a nappalín, ki a bejárati ajtón.

FANNI Ezt meg se hallottam.

BÁLINT Pedig most kimondom. Úgy érzem, ennyi hallgatás után jogom van kimondani.

FANNI *(miközben befogja a fülét)* Hallgass!

BÁLINT Tévedsz, ha azt hiszed, visszazokom. *(Gyengéden lefejt Fanni tenyerét a füléről.)* Azt mondják, a plátói szerelem a legszebb az ember életében. Talán azért, mert a remények szebbé varázsolják az elképzelt együttléteket. Hibátlan minden, akár egy tündérmesében.

FANNI Kérlek, ne mondd tovább...

BÁLINT Visszautasítom a beteljesületlen szerelmet. Az én változatomban a két szerelmes egymásra talál.

FANNI Bálint!

BÁLINT Kegyetlen tréfát űz velem a sors, hogy pont a nagyra becsült mentorom feleségébe lettem szerelmes. Mikor is? Úgy tizenegy éve.

FANNI Ha azt akarod, hogy továbbra is barátok maradjunk, akkor most abba hagyod.

BÁLINT Hamarosan elutazom. Talán örökre. Nem cipelem ezt az érzelmi terhet tovább. Elég volt. Új életet kezdek. Érted?

FANNI Hidd el, felfogtam. Új élet, új barátok, új szerelem.

BÁLINT Ne tégy úgy, mintha nem lennél tisztában az érzéseimmel!

Tudom, hogy tudod. Sőt, még azt is megkockáztatom, hogy a szíved mélyén te is szeretsz engem.

FANNI Mindig hűséges voltam a férjemhez.

BÁLINT Ki állítja az ellenkezőjét?

FANNI Te még hiszel az emberek jóindulatában? Én már lassan nem bízom meg senkiben sem. Elég egy morzsányi rosszindulat, és óriási hazugságáradattá duzzad. Nem kell ahhoz valójában félrelép-nem, hogy megkövezzenek.

BÁLINT Nem látod, mennyire össze vagyok törve?

FANNI Most arra vársz, hogy azt válaszoljam, én is szeretlek? Még ha így is lenne, nem mondhatnám ki. Tisztességtelen lenne.

BÁLINT Hányszor akartalak szoroson magamhoz ölelni! Mégsem tettem. Vajon miért? Én sem vagyok becsstelen. De már nem tudom a közeledben türtőztetni magam. Elönt a forróság, ahányszor csak rád nézek. És ha már az őszinteségnél tartunk, bevallom, abban reménykedtem, hogy elválsz. Ó, ne tiltakozz, ez még a kezdetek kezdetén volt, nem most. Tisztában vagyok Dénes egészségügyi problémáival, régebb óta, mint te, hiszen jóval korábbról tart a baráti munkakapcsolatunk, mint a ti ismeretségetek. Még a legféltebb hálózobatitkát is ismerem.

FANNI Megkérhetnék, hogy ne folytasd?

BÁLINT Miért? Más nem hallja, csak te meg én.

FANNI Ez túlságosan személyes és sértő. Te nem vagy ilyen.

BÁLINT Azt akarom, hogy ébredj már fel! Törődj magaddal! Engedd meg magadnak a boldogságot, a szabadságot, a szerelmet! Dénes már akkor impotens volt, ami-

kor elvett! Ha most azt gondolod, hogy így akarok az ágyadba bújni, akkor nagyon tévedsz. Én is tisztelem Dénest. Én se lennék rá képes! De te egy meddő házasságra áldozod az egész életedet!

FANNI Szóval, úgy gondolod, hogy mindent tudsz.

BÁLINT Bocsáss meg, nem szó szerint értettem. Igazad van, én provokáltam ki ezt a kellemetlen helyzetet.

FANNI Most már ne visszakozz! Vagdalkozol a szavakkal, miközben halvány sejtésed sincs, milyen mélyre temetett sebeket szakítasz fel bennem. Bizalmam jeléül elmondtam, miért vállaltam fel ezt a képtelen házasságot. Dénes azt mondta, leginkább a férjemként tud védelmet nyújtani, csak azt kéri viszonzásul, hogy soha ne hagyjam el. Még azt is felvetette, hogy titokban tartsak szeretőt, de biztos voltam benne, hogy nem gondolja komolyan, hiszen féltékeny természetű ember. Boldogság, szabadság, szerelem. Szép szavak. Mit jelent a boldogság? Mindenkinek mást, ugye? Nekem akkoriban azt, hogy biztonságban élhetek, és édesanyám is osztozhat velem ebben a kényelemben. Szabadság. Dénes megmentett apámtól, az összes adósságától, megkönnyebülve lélegezhettem nap mint nap, családi erőszak és anyagi tartozások törölve. Szerelem? A magam módján szeretem Dénest.

BÁLINT Ez nem szerelem. Ez hála és szeretet.

FANNI Egyszer már voltam szerelmes.

BÁLINT Egyszer?

FANNI Valós kapcsolatról beszélek.

BÁLINT Ha ilyen közönyösen beszélsz róla, akkor arról csak azt hitted, hogy szerelem.

FANNI Ugyan már! Hiszed vagy sem, nem mindenki tud forrón szeretni. Valaki csak alig, valaki meg egyáltalán nem.

BÁLINT Miket hordasz itt összeviszsa?

FANNI Sok nőtől hallottam, hogy hidegen hagyja őket az érzelem, nem éreznek semmi különöset, amitől boldogabbak lehetnének. Talán én is frigid vagyok, és ez a magyarázata, hogy kibírom Dénes mellett.

BÁLINT A vágyakozás egyszer majd kitör belőled, és képtelen leszel féken tartani. Hiába küzdesz majd ellene, a mindent elsőprő szenvedély sükké és vakká tesz. Ha nem most, akkor később, hidd el, nem menekülhetsz előle. Ezek szerint félreértettem a jeleket. Mégsem én vagyok az a szerencsés, aki mindent a csodálatos érzelmet kiváltja belőled.

FANNI Nem férfi után vágyom.

BÁLINT Hogyan? Csak nem azt akarod mondani, hogy...

FANNI Félreértettél.

BÁLINT Most már az én q fejem is elkezdett fájni.

FANNI Még mielőtt túlkombinálnád az egészet, az anyaságról beszéllek. *(Pillanatnyi csend után.)* Tudtál róla, hogy örökbe akartunk fogadni egy kisfiút?

BÁLINT Nem.

FANNI Két és fél éves volt, csodálatos nagy barna szemmel.

BÁLINT Most hallom először.

FANNI Épp a hivatalos papírokat intéztük, amikor Dénes lezuhant a lépcsőről és beverte a fejét.

BÁLINT Fanni...

FANNI Egy nő élete mindig az anyasággal teljesedik ki. Nekem még ez sem adatott meg. Még ilyen formában sem. Dénes balesete keresztülhúzott mindent.

BÁLINT Én... igazán sajnálom. Szégyellem, hogy szenvtelenül betolakodtam az életedbe. Ha tudtam volna mindazt, amit elmondtál, nem játszom el a barátságunkat. Remélem, hogy megbocsátasz, nem viselném el, ha megvetéssel gondolnál vissza rám. Tényleg nem tudom, mit mondjak! Ekkora baklövést!

Bálint elfordul, Fanni mögéje lép, és mozdulataiból látszik, a legszívesebben átölelné. Bálint visszafordul, mire Fanni hátralép.

BÁLINT Bolondot csináltam magamból. Alig merek a szemedbe nézni.

FANNI Én vagyok a hibás. Csakis én. Mindvégig tisztában voltam az érzéseiddel, és őszintén bevallom, nagyon jólesett. Teljes embernek éreztem magam, nőnek, olyanak, akiben még van valami különleges, amiért érdemes harcolni érte. Melletted nem voltam értéktelen szemét.

BÁLINT Fanni...

FANNI A vacsoránál kissé megzavarodtam az osztályos nővér reményeit hallván, de amint visszatértél, biztos voltam benne, hogy miattam menekülsz olyan messzire, hogy többé ne láthassuk egymást.

BÁLINT Nem találtam ennél jobb megoldást. El kell mennem, még mielőtt elemésztem magam ebben a reménytelen szerelemben.

FANNI És ha azt mondtam volna, maradj? Akkor hogyan tovább?

BÁLINT Miért kérded?

FANNI Talán kíváncsiságból.

BÁLINT Nem tudom.

FANNI Hogy teljesezhetne be egy szerelem, ha a tisztesség mindketőnknek megköti a kezét?

BÁLINT Főlösképpen ezen töprengeni, ha a kölcsönös érzélem csupán-

csak feltevés. Kérlek, ne kínozz tovább. Most hagyj elmennem.

FANNI És ha nem téged választanék erre az önkéntes munkára?

BÁLINT Engem fognak.

FANNI Ez már biztos?

BÁLINT Tettem róla, hogy az legyen.

FANNI Akkor nem értem, miért valottál szerelmet?

BÁLINT Azt reméltem, hogy visszatartasz.

FANNI Még ha akarnám, sem tehetném.

BÁLINT Fanni, nem hiszem, hogy képes leszek tőled elbúcsúzni. Kérlek, ne haragudj, ha köszönés nélkül megyek el.

Halkan hallani a templomharang kongását.

FANNI Hallod? Lassan hajnalodik. Új nap éled új reményekkel.

Bálint a bejárat felé indul, majd megtorpan és hirtelen visszafordul, átka-rolja Fannit és megcsókolja.

FANNI Azt mondtad, búcsú nélkül méész el.

BÁLINT Most mondd a szemembe, hogy nem szeretsz!

FANNI Menj! Isten veled!

BÁLINT Egyedül fogsz maradni, Fanni. Magányosan éled majd le az életed. Tényleg ezt akard?

FANNI Visszajössz, ha lejárt a szerződésed?

BÁLINT Biztos, hogy nem.

FANNI Akkor nem égbekiáltó bűn még egy utolsó csók.

Szorosan átölelik egymást és hosszan csókolóznak. Fanni váratlanul kitépi magát az ölelésből, Bálint elrohan. Fanni nem tud mit kezdeni az érzéseivel, lassan megfordul. Gábor nem messze tőle zavartan áll.

GÁBOR Gondoltam, főzök kávé.

Fanni zaklatottan néz Gáborra.

FANNI Én...

GÁBOR Tudom, hogy korán van még, de ébredés után azonnal innom kell egy csészével. Lassan Cilike is magához tér. Nagy adagot főzök, gondolom, te is iszol velünk, vagy talán később szeretnél?

FANNI Természetesen együtt feke-tézünk.

GÁBOR Jó, akkor neki is látok.

FANNI Én meg leugrom a pékségbe.

GÁBOR Kisestélyiben?

FANNI Nem számít. Itt van szinte alattunk.

Cilike jön mogorván.

CILIKE Jó reggelt mindenkinek! Nagyon nyugtalanul aludtam. A szomszédban valami latin sorozatot néztek, egész éjjel zúgott a fejem a sok kiabálástól! *(Gábornak.)* Drágám, hol van a folyékony ébresztőm?

GÁBOR Azonnal elkészítem! *(A konyhába siet.)*

Fanni halkan sírni kezd.

CILIKE *(Fanninak)* Fannikám! *(Gyengéden átöleli, mire Fanni hangoosan felzokog.)* Csak sírd ki magad, édesem, sírj, míg el nem apad a könnyed. Másként nem lehet. Jöj-jön ki belőled minden fájdalom. Utána megnyugszol egy kicsit, és higgadtan átgondolod, mit kell tenned. Tudni fogod, mi a helyes, efelől semmi kétségem.

Fanni lassan lehiggad.

FANNI Istenem, de szégyellem magam!

CILIKE Előttünk felesleges.

FANNI Milyen jó látni, hogy szépen éltek.

CILIKE Fiatal vagy és bátor, még szinte előtted az egész élet. Ne keseredj el.

FANNI Nem is tudom, mit mondjak, mit mondhatok ebben a helyzetben.

CILIKE Ne mondj semmit. Senkinek sem tartozol számadással, ezt jól vésd az eszedbe.

FANNI Hirtelen összeomlott minden. Magamra maradtam.

CILIKE Újra felépíted az életed. Talpra állsz és újrakezded. Úgy, mint édesanyád és még sokan mások.

FANNI Mit ér az egész a szeretteim nélkül?

CILIKE Tulajdonképpen kit siratsz? Mert ha magadat, akkor nehezebb lesz.

FANNI Mindenkit és magamat, az egész életemet.

CILIKE A legszívesebben én is zokognék, de az éjjel már átestem ezen a fázison, és elhatároztam, lesz, ami lesz, kemény maradok és továbblépek. Látod, kedvesem, a mi korunkban is szükségünk van az erőnkre!

Gábor jön tálcával, gőzölgő csészékkel a kezében.

FANNI *(miközben átveszi a csészét)* Bocsássatok meg, ez az én feladatom lenne!

GÁBOR Ne zavartasd magad, többek vagyunk, mint vendégek. Dénes felébredt már?

FANNI Magától ébred, szigorúan tilos felkelteni.

GÁBOR Nem is tudom, mi történne vele, ha magára maradna.

FANNI Nem marad egyedül.

GÁBOR Másrészt meg, sokat köszönhet neked. Nagyon sokat.

Csöngetnek.

FANNI Ki lehet ez, ilyen korán? *(A bejárati ajtóhoz siet.)*

SZOMSZÉD FIÚ HANGJA Csókolom! Dénes bácsit lent találtam a kapu előtt, felhoztam, mielőtt eltűnne.

FANNI Dénes! Hogy kerültél az utcára? Mikor mentél le?

SZOMSZÉD FIÚ HANGJA Ne tessék idegeskedni, szerencsére most jöttem haza a buliból, és észrevettem. Nincs semmi baja.

FANNI Nagyon köszönöm!

SZOMSZÉD FIÚ HANGJA Nincs mit! Na, jóccakát!

Fanni kétségbeesetten terelgeti be Dénest.

FANNI Mi jön még, édes Istenem?

DÉNES Csak WC-re akartam menni!

FANNI *(látja, hogy vizes Dénes nadrágja)* Gyere szépen, áthúzzuk a nadrágodat!

GÁBOR *(Fanninak)* Lassan indulunk kéne. Ugye nem haragszol, ha megyünk?

FANNI Nem reggeliztek velünk?

GÁBOR Nem, de ígérem, hogy a napokban még búcsúzóul beugrunk.

DÉNES *(Gábornak)* Gábor! De jó látni téged! Ó, kérlek, ne haragudj, még nem vagyok szalonképes!

GÁBOR *(Dénesnek)* Nem baj, drága barátom, majd legközelebb!

CILIKE *(Fanninak)* Gyere ide, hadd öleljelek meg!

Rövid búcsú, Gábor, Cilike elmennek. Fanni a hálószobába vezeti Dénest.

DÉNES *(hangja)* Egyedül is megy, ne ráncigálj!

FANNI *(hangja)* Ne öltözz fel, előtte le kellene mosdanod!

DÉNES *(hangja)* Hagyjál már! Nem vagyok gyerek!

Dénes jelenik meg fürdőköpenyben, utána Fanni, kezében az öltözékével, a fürdőszobába mennek, majd hamarosan Fanni visszalép.

FANNI Édes Istenem, adj erőt és türelmet! Segíts, mert nem bírom tovább!

DÉNES *(hangja a fürdőszobából)* Fanni!

FANNI Uram, mivel érdemeltem ki, hogy így kell élnem?

DÉNES *(hangja)* Fanni! Fanni! Süket vagy?

FANNI Mi az én nagy bűnöm, hogy ennyit kell vezekelnem?

DÉNES *(hangja)* Fanni! Hol vagy már?

FANNI Könyörülj meg rajtam, kérlek, eleget szenvedtem már! Add a kezembe a megoldás kulcsát! Segíts!

DÉNES *(hangja, üvöltve)* Fanni!

FANNI *(magából kikelve, szintén üvöltve)* Jövök már!

Lassan elsötétül a szőnpad.

DÉNES *(hangja)* Hol voltál ennyi ideig? Nem hallottad, hogy hívtalak? Te szégyentelen, hálátlan, ingyenélő!

FANNI *(hangja)* Ne érz hozzám! Ne merészeld! Többé nem hagyom! Nem engedem! Menj innen!

Teljesen sötét szőnpad.

Dulakodás és Fanni sikoltozása halatszik.

Csend.

Váratlanul felzúg egy mentőautó szirénája.

Vége a második felvonásnak.

Függöny.

Tapsrend.

A Cédrus Művészeti Alapítvány logójával megjelölten korábbi pályázatunkon jelentkező kiemelt szerzők műveit közöljük.

